ချစ်နည်းလမ်းပွင့်   ၁၂၊၃၁၊၉၇

အချိန်ကမြန်မာပြည်ကိုဂျပန်များဝင်ရောက်ပြီးချိန်ဖြစ်ပါသည်။ဒီအချိန်မှာတော့တိုင်းပြည်မြို့ရွာအချေအနေကမကောင်းသောကြောင့်အစစအရာရာများမှာအထူးသဖြင့်ဒုက္ခနှင့်ရင်ဆိုင်ရပါသည်။

ဒါပေမဲ့ကျွန်တော်တယောက်ကတော့အပူအပင်ဟူ၍မရှိပါ၊အမြဲထာဝရစိတ်ကိုပျော်ပျော်ထားပြီးကျွန်တော်၏လုပ်စရာရှိသောလုပ်ငန်းကိုလုပ်ကိုင်တတ်ပါ၏။ကျွန်တော်ဟာစစ်မက်ရေးရာကြောင့်မြို့မှာနေနိုင်ဘဲတောမြို့ကလေးတမြို့မှာအများနည်းတူနေထိုင်ရသူဖြစ်ပါ၏။ထိုအချိန်မှာဆောင်းဦးပေါက်စလေးပင်ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော့အနေကလုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီးသောလုပ်ငန်းအတွက်တညတာမျှအပန်းဖြေပြီနံက်ပိုင်းခတ်စောစောပင်အိပ်ရာမှထတတ်ပါသည်။ဤနေ့မှာလည်းကျွန်တော်ကအိပ်ရာမှခတ်စောစောပင်ထလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော်ဇနီးအေးနဲ့သမီးလေးကတော့အိပ်မောကျတုံးပင် ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်သည်အိပ်ရာမှထ၍ပြူတင်းတံကားလေးကိုဖွင့်ပြီးအပြင်သို့ငေးမောပြီးကြည့်လိုက်သောအခါမတော့တောမြို့ကလေး၏သာယာလှပသောရှုခင်းများမှာကျွန်တော့စိတ်ကိုချမ်းမြေ့စေပါတော့သည်။အဝေးဆီကရွှေဝါရောင်သန်းနေသောစပါးပင်တို့မှာလည်း အားရစရာပင်ပေါက်ရောက်လန်းဆန်းနေပါသည်။

ကျွန်တော်ကထိုရှုခင်းများကိုကြည့်ပြီးမျက်နှာသသစ်ရန်သဘက်ကိုယူပြီးနောက်ဘေးဆီသို့ဝင်လာသောအခါမှာတော့ကျွန်တော့မျက်စိထဲမှာဆန်းသစ်နေသောအရာကိုတွေ့ရပါတော့သည်။ထိုဟာတခြားမဟုတ်ပါကျွန်တော်၏ခယ်မတော်နော်လီပင်ဖြစ်ပါ၏။နော်လီ
ဟာဘာလိုလိုနဲ့အပျိုဖါးဖါးကြီးဖြစ်နေသည်ကိုကျွန်တော့မျက်လုံးများထဲမှာကွင်းကွင်းကွက်ကွက်ကြီးပင်ပေါ်လွင်နေပါတော့၏။သူမ၏အသားများဖြူဝင်းမွတ်ပြီးအကြောစိမ်းကလေးများပင်အရစ်ရစ်ထွက်နေသည်ကိုမြင်ရပါတော့သည်။သူမ၏ပန်းအိုးသဏ္ဍာန်ခါး
လေးမှာကျွန်တော့မျက်စိအတွင်းမှာတော့ပိုပြီးလှပနေပါသည်။သူမ၏တင်နဲ့ရင်မှာဂီတာပုံစံလိုပင်အလွန်တတ်မက်စရာကောင်းလှပါတော့၏။

ကျွန်တော်ပင်လျှင်ခယ်မတော်နော်လီကိုကြည့်ပြီးတော့စိတ်ပင်လှုပ်ရှားခဲ့ပါပြီမဟုတ်ပါလား။

ဟင် အကိုကြီးအိပ်ရာထတာစောလှချည့်လား။

နော်လီကရေနွေးအိုးကိုမီးမွှေးရင်းနဲ့ကျွန်တော့ခြေသံကြားရလို့ကျွန်တော့ကိုကြည့်ပြီးတော့ပြောလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော်ကတော့နော်လီအားပီတိဖြစ်ပြီးပြန်ကြည့်မိပါ၏။

အကိုကြီးစောစောထတတ်တယ်ဆိုတာညီမလေးအသိဘဲမှုတ်လား။

ဟုတ်ပါပြီတဲ့ရှင်၊ ကဲကဲမျက်နှာသစ်ချီ၊ကော်ဖီသောက်ရအောင်၊ မေမေကြီးတောင်မနိုး သေးဘူး။

နော်လီကတော့သူ့စကားသူ့ကိုအလုအယက်နဲ့ပြောပါသည်၊ကျွန်တော်ကတော့စကားထပ်ပြီးမပြောတော့ပါ၊ရေချိုးခန်းဆီသို့ထွက်သွားပါတော့သည်၊ကျွန်တော်မျက်နှာသစ်ပြီးအိမ်ရှေ့ညှော့ခန်းသို့ရောက်သည်နှင့်နော်လီမှာကော်ဖီခရားနဲ့ကျွန်တော့ထံသို့ရောက်လာ ပါသည်။

ကဲအကိုကြီးကော်ဖီဖျော်ပြီးပြီပူပူလေးသောက်လိုက်၊ကြည့်စမ်းမအေးမချမ်းတာကျနေတာဘဲအင်္ကျီလက်ပြတ်နဲ့ကြည့်ပါလား၊ကဲပါကော်ဖီလေးသောက်လိုက်နော်နော်။

နော်လီကတော့ခလေးဆိုးပမားကန္တကရနဲ့ကျွန်တော့ကိုလားပြီးလုပ်နေပါသည်။ပြီးတော့သူမ၏နူးညံ့ပူနွေးသောလက်ကလေးသည်ကျွန်တတ်၏အင်္ကျီလွတ်နေသောပခုံးကိုပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီးကိုင်

ထားရာကျွန်တော့မှာသူမ၏နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအတွေ့ကြောင့်သိမ့်ကနဲ့ဖိန့်ကနဲပင်ဖြစ်ရှာပါတော့သည်၊ကျွန်တော့ရင်ထဲမှာတော့ခံစားမှုတမျိုးပင်ဖြစ်နေပါသည်။ထိုအချိန်မှာပင်ကျွန်တော့ဇနီးလေးသည်အိပ်ရာမှနိုးထလာ၍ခလေးချီပြီးအခန်းထဲဝင်ခဲ့ပါသည်ကျွန်တော်နဲ့နော်လီကိုပြုံးပြီးကြည့်နေပါသည်။တိုအချိန်မှာကျွန်တော်တို့အိမ်ရှေ့
လမ်းမပေါ်မှာမမျှော်လင့်သောအရာတခုကိုတွေ့လိုက်ရပါသည်။ထိုအရာကတော့တခြားမဟုတ်ပါခွေးနှစ်ကောင်သည်သူတို့၏သဘာဝကာစပ်ယှက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်ထိုအချင်းအရာကိုမြင်သောနော်လီကဆိတ်ဆိတ်နေဘဲ၊

ဟောမမအေးလမ်းပေါ်မှာကြည့်စမ်းခွေးနှစ်ကောင်ဖင်ခြင်းပူးနေတယ်၊ဘာဖြစ်တာလဲဟင်၊သူတို့ဘာလုပ်□ကတာလဲ၊

အိုဒီကောင်မလေးဘာဖြစ်တာလဲဘာတွေရှောက်မေးနေရတာလဲသွားသွား၊မီးဖိုဆောင်မှာလုပ်စရာရှိတာသွားလုပ်၊မေမေနိုးလာရင်အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်၊

ထိုအခါနော်လီကမကြေနပ်သောအကြည့်ဖြင့်အေးကိုကြည့်လိုက်၏ပြီးနောက်ကျွန်တော့ကိုပြန်ကြည့်ကာ၊

ဟင့်အင်း၊ အကိုကြီးပြောပြရမယ်၊ ဒါဟာဘာဖြစ်တာလဲဟင်ပြောစမ်းပါအကိုကြီးရဲ့။

နော်လီကတော့မရမကပင်နှုတ်ခမ်းစူပြီးမေးပါတော့၏၊ထိုအခါမတော့ကျနော်ကလည်းမနေသာတော့ပါ၊

ဒီလိုညီမလေးရဲ့၊ ဒါဟာသဘာဝပါသူတို့သဘာဝချစ်ကြတာပေါ့ကွယ်၊လောကကြီးမှာဒီလိုသဘာဝဟာဘယ်သူမှမလွန်ဆန်နိုင်ဘူးတိရစ္ဆာန်လဲတရစ္ဆာန်အလိုက်ပေါ့၊လူတွေလဲလူတွေအလိုက်အထိုက်ပေါ့၊ အေးလေနော်လီလဲတနေ့သိလာမှာပေါ့၊ ကဲကဲရှင်းပြီမဟုတ် လားသွားတော့လုပ်စရာရှိတာသွားလုပ်။

နော်လီကတော့မကြေနပ်သေးပါ၊ကျနော့စကားကိုမပယ်ရှားချင်လို့ပင်ကျနော်နှင့်အေးအနီးမှထွက်ခွာသွားပါ၏၊အေးကတော့ကျနော့ကိုပြုံးပြီးကြည့်နေပါသည်။အမှန်ကတော့နော်လီအဘို့ကတော့မြို့မှာနေတုံးကဒီလိုအရာမျိုးမမြင်ခဲ့ပါတောမြို့ဆိုတော့လည်းမြို့လိုမဟုတ်ဒါကြောင့်ပင်နော်လီအဘို့အဆန်းအသစ်တခုဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

မောင်ကော်ဖီသောက်ပြီးပြီလား

သောက်ဘို့လုပ်နေတုံးဘဲအေးရဲ့၊နော်လီလဲကော်ဖီဖျော်လာရောအေးလဲရောက်လာတာဘဲ

ချစ်ဇနီးအေးကတော့ပြုံးပြုံးကလေးနဲ့ပင်အိမ့်နောက်ဆီသို့ဝင်သွားပါတော့သည်၊ကျနော်ကတော့အေး၏ညီအမနှစ်ယောက်အကြောင်းကိုသာတွေးတောနေမိပါသည်အေးမှာလှပသည်တောင့်တင်းသည်ချစ်စရာတပွေ့တပိုက်ကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်၊နော်လီကတော့ငယ်ငယ်တုံးကလိုမဟုတ်ဘဲအခုမှအပျိုဖါးဖါးကြီးဖြစ်ပြီးတသွေးတမွေးလှနေလိုက်သည်မှာ မြင်သူတိုင်းရင်ခုံစေပါသည်။

သို့ပေမဲ့ကျနော်ကတော့နော်လီအပေါ်ဖေါက်ပြန်ခြင်းမပြုခဲ့ပါနော်လီသည်ချစ်စရာကောင်းလေသောကျနော့်ခယ်မလေးပင်မဟုတ်ပါလား၊ကြွေရုပ်ကလေးလိုပင်လှပါ၏ကျနော်ကညီမလေးယောက်ပမာပင်နော်လီကိုချစ်ရပါသည်။

နော်လီကလည်းအေးကကျနော့ကိုချစ်သလိုချစ်ရှာပါသည်အေးကတော့ကျနော့ကိုယုံကြည်သည်ကျနော့သဘောထားကိုသိသူပီပီပင်နော်လီနှင့်ကျနော့ကိုအလွန်ပင်စိတ်ချထားပါ၏ကျနော်ကလည်းအေးအပေါ်သစ္စာမဖေါက်နော်လီကိုလည်းမဖေါက်ပြန်ခဲ့ပါ။

ဒီလိုနှင့်ကျနော်နှင့်နော်လီတို့သည်လက်ပွန်းတဒီးနေခဲ့ကြသည်နော်လီသည်တနေ့ထက်တနေ့ပိုပြီးလှလာသည်၊ချစ်စရာကောင်းလာပါသည်။ကျနော့စတ်များမှာလည်းနော်လီအပေါ် ထိန်းချုပ်လို့မရနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။သို့ပေမဲ့ကျနော်သည်ကြိုးစားပြီးစိတ်ကိုထိန်းသိမ်းရပါသည်။

တနေ့သောညနေခင်းဖြစ်ပါသည်ကျနော်သည်အကြောင်းတခုကြောင့်နော်လီတို့အိပ်ခန်းထဲကိုဝင်သွားပါသည်၊တအိမ်လုံးကတော့တိတ်ဆိတ်ညိမ်သာ်နေပါသည်၊နော်လီတို့မေမေကဈေးသို့သွားသည်အေးကတော့ခလေးနဲ့တဘက်ခန်းမှာကစားနေပါသည်၊ကျနော်ကတော့ခါတိုင်းလိုပင်နော်လီရဲ့အခန်းထဲစွတ်ဝင်သွားပါသည်။

ကျနော်သည်ခေတ္တမျှမိန်းမောပြီးရပ်နေမိပါသည်ကျနော့စိတ်တို့မှာလည်းခြောက်ခြားသွားမိပါသည်၊အကြောင်းကတော့နော်လီသည်ပိုးလိုးပက်လက်နဲ့အိပ်မောကျနေခြင်းဖြစ်ပါသည်နော်လီ၏ထမီမှာဒူးဆစ်ကိုကျော်ပြီးလန်တက်နေပါသည်ပြီးတော့အတွင်းခံဘော်လီမဝတ်ဘဲပဒုမ္မာအင်္ကျီထူကိုသာဝတ်ထားသဖြင့်အတွင်းမှလစ်ပြီးထွက်နေသောနော်လီ၏အ ကြမ်းပန်ကန်လုံးပမာရှိသောနို့လေးမှာပေါ် လွင်လို့နေပါတော့၏။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော့စိတ်များမှာဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိတော့ပါ၊ကျွန်တော်သည်တဖြေးဖြေးနဲ့နော်လီ၏အနီးသို့ရောက်သွားမိပါသည်။နော်လီကတော့နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ကြီးပင်အိပ်မောကျနေပါ၏၊

ကျွန်တော့စိတ်များသည်လွင့်ပါးနေပြီးတော့ကျွန်တော့မျက်စိများမှာလည်းမှောင်မိုက်သောလမ်းထဲကိုရောက်နေမိပါတော့၏၊ကိုယ်ပေါ် သို့မိုးလိုက်ပါသည်။ပြီးတော့နော်လီ၏ပါးကိုတချက်နမ်းလိုက်သည်၊

ကျွန်တ်ာသည်လစ်နေသောလုံချီမှနော်လီ၏ပေါင်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကိုကြည့်လိုက်မိပါသည်၊နော်လှီပေါင်ဖြူဖြူဖွေးမှအကြောစိမ်းကလေးများပင်ယှက်သန်းလို့နေကြပါသည်၊သို့သော်လည်းအချေအနေကမအေးဆိုတာကိုတော့ကျွန်တော်သိလာပါ၏။

ကျွန်တေည်သည်နော်လီ၏မျက်နှာဆီကိုတဖန်ပြန်ပြီးကြည့်လိုက်ပါသည်၊ပြီးတော့ကျွန်တော့လက်ကနော်လီ၏မို့မောက်နေသောရင်အစုံကိုရောက်သွားမိပါသည်၊ပြီးတော့နော်လီ၏ပါးကိုဒုတိယအကြိမ်ကျွန်တော်နမ်းလိုက်မိပြန်သည်ကျွန်တော်၏သုံးလေးကြိမ်ဤနမ်းလိုက်ခြင်းကြောင့်နောလီမှာလူးလွန့်ပြီးနိုးလာပါသည်။

နော်လီသည်ကျွန်တော့အားပြုံးပြီးကြည့်နေပါ၏၊

အကိုကြီးဘာလာလုပ်တာလဲနော်လီယားတတ်ပါတယ်၊ ဟင့်

ကျွန်တော်ကသုံးလေးခါဆင့်ကဲပြီးနမ်းနေမိရာနော်လီကစကားဆိုလိုက်မှကျွန်တော်ကအဖြစ်အပျက်ကိုပြန်ပြီးသတိရပါသည်။သတိပင်ရညားသော်လည်းကျွန်တော့မှာနော်လီ၏အပြုံးနဲ့လှုံ့ဆော်မှုကြောင့်ကျွန်တော့အနမ်းမှာအပျောက်နိူင်ဘဲဆက်ပြီးရမ်းမိပါ၏။

အဟင့်အကိုကြီးယားတယ်လွတ် အဟင့်

ထိုအခါမှကျွန်တော်ကပိုပြီးသတိရပါသည်ကျွန်တော်၏ဆုပ်နယ်ထားမိသောလက်ကိုလည်းကဗျာကသိနဲ့လွတ်လိုက်ရပါသည်ပြီးမှပင်ကျွန်တော်သည်နော်လီအားတချက်မျှနမ်းလိုက်ပြီးတော့ကဗျာကသိနှင့်အိမ်ရှေ့သို့ပြန်ထွက်လာမိတော့သည်။

ကျွန်တော့ရင်ထဲမှာတော့ဝေဒနာတပါးခံစားနေရပါသည်၊ပြီးတော့ရင်များတုံပြီးခုန်နေပါသည်၊ကျွန်တော့အဖြစ်ကိုနော်လီကတော့သိမည်မဟုတ်ပါကျွန်တော်၏အမှားများကိုကျွန်တော်သတိရလာပါသည်။ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်သည်ဆက်၍မမှားရန်အတွက်ဆင်ခြင်ရပါတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုနေ့မှစပြီးကျွန်တော်သည်ခတ်တည်တည်နဲ့နေရပါသည်ခတ်တည်တည်နေပါမှပိုပြီးခံစားလာသောအဖြစ်နဲ့ကျွန်တော်မှာရင်ဆိုင်ရပါ၏၊

နော်လီသည်တနေ့ထက်တနေ့ပိုပြီးကဲနေပါသည်၊

အကိုကြီးဘာလဲ၊ ဘာဖြစ်နေရလာလဲဟင်ကြည့်ပါလားမှုံတေတေနဲ့၊ နော်လီကိုဘာဖြစ်လို့စကားမပြောတာလဲ၊ အကိုကြီးရယ်ပြောစမ်း၊ ပြောစမ်း၊ ပြောစမ်းပါ၊ အကိုကြီးရယ် နော်လီမှာဘာအဖြစ်ရှိလို့လဲ၊

ကျနော်ကတော့အဖြေရခက်ခဲရပါ၏၊ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိခဲ့ပါ၊နော်လီရဲ့အပြုအမူကိုကျနော်ဇနီးကတော့ရှိုးနေပြီဖြစ်သောကြောင့်ဘာမျှဝင်ပြီးမပြောပါပြုံးရုံသာဖြစ်ပါ၏။

အေးကတော့နော်လီသည်ငယ်သေးသည်ဟုထင်နေခြင်းပင်ဖြစ်ပါ၏တကယ်တော့နော်လီကမငယ်ပါကျနော့မှာတော့သစ္စာစောင့်ထိန်းထားရပါသည်။

ဤသို့နှင့်ပင်တနေ့မှာကျနော်သည်မမျှော်လင့်သောကိစ္စတရပ်ဖြစ်ရပြန်သည်။ဤကိစ္စကတော့တခြားမဟုတ်ပါအင်္ဂလိပ်လေယာဉ်ပျံတစီးသည်ကျနော်တို့တောမြို့ကလေးပေါ်မှပျံသန်းပြီးတော့စာရွက်စာတန်းများကိုကြဲချသွားလေသည်၊ထိုအခါမတော့တရွာလုံးအုံးအုံးကျက်ကျက်ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျနော်နှံနော်လီမှာလည်းစာရွက်များကိုကြည့်ပြီးအပေါ်ထပ်လားဆောင်သို့ကျမည်အထင်နှံပြေးတက်သွားကြပါသည်။ကျနော်တို့ထင်သလိုလသာဆောင်မှာတော့စာရွက်တရွက်မှမရှိပါ၊နော်လီကတော့ကျနော့ကိုကြည့်ပြီးပြုံးပါ၏။

ဒီမှာကြည့်စမ်းအကိုကြီးဘာလဲ

နော်လီကလက်ကိုဆုပ်ပြီးပြပါသည်ကျွန်တော်ကတော့သိချင်ဇောနဲ့လုယူမိပါသည်၊သို့ပေမင့်နော်လီကလက်ကိုနောက်သို့ပစ်လိုက်ပြီးတော့ရင်ကိုကော့လိုက်ပါသည်၊ကျွန်တော်ကလည်းကသောကမျောနဲ့သူမ၏လက်နှစ်ဘက်ကိုပြေးဆုပ်လိုက်သောအခါမတော့နော်လီ၏မို့ဖေါင်းသောရင်အစုံမှာကျွန်တော့မျက်နှာနဲ့ဆုံသွားပါသည်။ကျွန်တော်၏မျက်လုံးရှေ့မှာတော့နော်လီ၏ဖေါင်းချိုပ်န်ချိုဖြစ်နေသောရင်မို့မို့ကသာလျှင်လှုပ်ရှားနေပါတော၏။

ကျွန်တော်ကတော့အတန်ကြာအောင်ပင်နော်လီ၏နို့ကိုနှာခေါင်းနဲ့မှိုထားလိုက်ပါသည်၊နောက်မှသတိရပြီးနော်လီ၏လက်ကိုကျွန်တော်ကဖမ်းဆုပ်ရှာလိုက်ပါသည်၊နော်လီ့လက်ထဲမှာဘာမှမရှိပါ။

ဟေ့ ရိုရို့ အကိုကြီးတယောက်ရုက်ပါတယ်ဟေ့အလိမ်မိသွားပြီး၊

ဟင်းနော် ကောင်မလေးလူကြီးကိုနောက်ရွှတ်ရွှတ်နဲ့လုပ်အုံး၊

ကျွန်တော်ကတော့ပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့နော်လီ၏တင်ပါးဆုံကိုလက်နဲ့လှမ်းပုတ်လိုက်ပါ၏၊ထိုအခါမတော့ကျွန်တော့လက်မှာနော်လီ၏တင်ပါးဆုံကြီးမှမခွာချင်အောင်ဖြစ်သွားပါ၏၊ ဝါဂွမ်းများလိုနူးညံ့နေသောနော်လီ၏တင်ပဆုံကြီးမှာအိစက်နေပါ၏။

ကျွန်တော်ဒိလိုလုပ်လိုက်သောအခါမတော့နော်လီမှာတွန့်ကနဲနှစ်ခါလောက်ဖြစ်သွားသည်ကိုကျွန်တော်ကရိပ်စားမိပါ၏၊နော်လီကကျွန်တော်အားနုတ်ခမ်းလေးစူပြီးကြည့်ပါ၏ပြီးမှ

ဟင်းအကိုကြီးကမကောင်းဘူး၊ဒါဘဲနော် နော်လီကို

ပြီးနောက်နော်လီကအောက်ထပ်ဆီသို့ပြေးဆင်းသွားပါတော့၏ထိုအခါမှတော့ကျွန်တော်သည်သက်ပြင်းတချက်ကိုချပြီးတော့ရင်ထဲဟာပြီးကျန်ရစ်ခဲ့ပါ၏။

နှာခေါင်းအတွင်းမှာတော့နော်လီ၏ကိုယ်မှမွှေးရနံ့ကလေးများသာသင်းပြီးတော့ကျန်ရစ်ပါ၏၊တကယ်တော့နော်လီသည်ချစ်စရာကလေးပင်မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်ကနော်လီနဲ့ကျွန်တော်၏အဖြစ်များကိုထပ်တလဲလဲစဉ်းစားနေမိပါတော့သည်၊ထိုအချိန်မှာကျွန်တော်၏ခံစားချက်များကတော့ဖေါ်ပြလို့ပင်မရတော့ပါ။

ကျွန်တော်သည်နော်လီကိုချစ်နေမိပါပြီ၊ဖေါက်ပြန်စိတ်များကလည်းကျွန်တော့တကိုယ်လုံးမှာဖုံးလွှမ်းပြီးနေခဲ့ပါပြီ၊ကျွန်တော့စိတ်ကိုလည်းကျွန်တော်သည်ထိမ်းသိမ်းလို့ရတော့မည်မဟုတ်ဟုထင်ပါ၏။

ဟုတ်ပါသည်ကျွန်တော်သည်စိတ်ကိုဘယ်သို့ထိန်းနိုင်ပါမည်နည်းနော်လီ၏အလှများကျစ်ကျစ်လစ်လစ်နဲ့တောင့်တင်းသောကိုယ်ခန္ဓာများကကျွန်တော်၏စိတ်ကိုဖေါက်ပြန်ရန်အတွက်လည်းနောလီကနိုးဆွဆွဲငင်နေပါပြီမဟုတ်ပါလား။

တနေ့သောနံနက်ခင်းကလေးပင်ဖြစ်ပါသည်ပူပြင်းသောရာသီဒဏ်ကြောင့်တလောကလုံးမှာတော့ညှိုးနွမ်းမှုအောက်မှာရှိနေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ခါတိုင်းလိုပင်အိပ်ရာမှစောစောထွက်လာပါသည်၊ထိုအချိန်မှာတော့အားလုံးပင်တိတ်ဆိတ်ပြီးနေပါသည်။ကျွန်တော်သည်ရေချိုးခန်းအတွင်းသို့စွတ်ပြီးဝင်လိုက်မိသောအခါမတော့ကျွန်တော်သည်ချက်ခြင်းပင်ကြက်သေသေသလိုကျောက်ရုပ်ပမာဖြစ်နေမိပါသည်၊ပြီးတော့ကျွန်တော့ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှသွေးများပင်ရပ်တဲ့သွားတေသလောဟုကျွန်တော်ထင်မှတ်လိုက်ရပါသည်၊ကျွန်နော်သည်အတန်ကြာပင်ငေးမောပြီးအသက်မရှူဘဲနေမိပါ၏။

အကြောင်းကတော့နော်လီသည်အပေါ်ပိုင်းဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့်ရေချိုးနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါ၏ကျနော့မျက်လုံးအတွင်းမှာတော့ဘာမှုပင်မမြင်တော့သည့်အလားဖြစ်နေပါတော့သည်။နော်လီ၏အပေါ်ပိုင်းဖြူဖွေးနေသောရေဆေးငါးသဘွယ်ဖြစ်သည်ရင်ကိုကော့ထားသောကြောင့်ပေါက်ဆီလုံးပမာဖြူပြီးချွန်ထွက်နေသည့်နို့မှာတောင့်တင်းနေပါသည်ပြီးတော့လျောဆင်းသွားနေသောခန္ဓာကိုယ်နှင့်တင်မဆုံတို့မှာဖြူနေပါသည်၊သူမမှုထမီမှာခါးဝယ်တဲတဲကလေးသာဝတ်ထားသောကြောင့်အပေါ်ပိုင်းမှာလည်းလှချင်တိုင်းလှနေပါ တော၏။

ထိုအခါမတော့ကျနော်သည်ချက်ချင်းသိလစ်သွားပြီးတော့ရင်ထဲမှာလည်းခံစားမှုကပွင့်အံလာပါတော့၏။ထိုအခါမတော့ကျနော်သည်မနေနိုင်သည်ကတကြောင်းအစဉ်းစားဉာဏ်တို့မှာလည်းမရှိတော့သည်ကတကြောင်းမို့ကျနော်သည်နော်လီ၏ကိုယ်ကလေးကိုပြေးဖက်ပြီးနော်လီ၏ပါးကိုအားရပါးရနမ်းရှုတ်နေမိသည်သာဖြစ်ပါတော့၏။

နော်လီ၏အကြမ်းပုဂံလုံးပမာပြူထွက်နေသောနို့ကိုလည်းကျနော်သည်နမ်းရှုတ်ပြီးတော့နို့သီးကလေးနှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်မျက်နှာနှင့်ပွတ်သပ်ပေးနေမိပါ၏။

အိုအကိုကြီးက၊အိုအကိုကြီးလုပ်တာနော်လီအသက်ရှုကြပ်တယ်အကိုကြီးရဲ့အင့်အဟင့်၊

ကျနော်ကတော့ဘာမှပြန်မပြောချင်သောဆန္ဒလည်းမရှိနော်လီ၏အပေါ်ပိုင်းကိုသာအကြိမ်ကြိမ်အခါနမ်းရှုတ်နေမိတော့သည်။နော်လီကတော့ကျနော်၏အပြုမှာပင်နစ်မြောနေမိပါသည်။

ကျနော်သည်နော်လီ၏နို့သီးချွန်ဖျားလေးကိုစို့လိုက်သောအခါမတော့

အို့ အင့် အကိုကြီးရယ်ဘာလုပ်တာလဲဟင်။ နော်လီ၏အသံမှာတော့တုန်ပြီးနေပါသည်၊သူမ၏ရင်ခုံသံများကတော့ကျနော်၏နားအတွင်းသို့လူးလိမ့်ပြီးဝင်နေပါသည်။နော်လီ၏အသားများမှာလည်းတဆတ်ဆတ်နဲ့တုန်နေပါသည်။

ကျနော်ကတော့ချွန်အုပ်၍မရလေသောမုန်ယိုဆင်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်နေပါတော့၏၊နော်လီခမျာကတော့ကျနော်၏အပြုကိုဘယ်လိုမှညင်းဆန်ခြင်းမပြုဘဲ၊ တအင့်အင့် နဲ့သာဖြစ်နေရှာပါတော၏။

ကျနော်သည်နော်လီ၏အပေါ်ပိုင်းကိုရစရာမရှိအောင်ပင်သုံးသပ်နေမိပါသည်။နော်လီ၏အသားနံ့မှာမွှေးကြိုင်ပြီးထွက်နေပါသည်ဘယ်လိုအနံ့မျိုးဟူ၍ပင်ဝေခွဲရခက်နေပါသည်။

ကျနော်သည်နော်လီ၏ပါးကိုနမ်းလိုက်နို့ကိုစို့လိုက်နဲ့အလုပ်များနေပါသည်ထိုအခါမ
တော့နော်လီခမျာလူးလွန့်နေပါ၏။

အဟင့် အဟင့် ယားတယ်အကိုကြီးရယ်၊ ဟင့်အကိုကြီးကလဲနော်လီမနေတတ်
တော့ဘူးနော်လီရင်တွေခုန်နေဘီအကိုကြီးရယ်နော်လီစိတ်တွေလဲဘာဖြစ်ကုန်ပြီမသိဘူးနော်လီမျက်လုံးတွေ
လဲပြာပြီးဘာမှမမြင်တောဘူး၊အကိုကြီးရဲ့ အဟင့် အဟင့်

နော်လီခမျာတော့မောဟိုက်ကလေးပင်ပါနေပါ၏၊ကျနော်ကတော့ပိုပြီးပိုပြီးကြိုးစာပါ၏ကျနော်သည်နော
က်တဘက်တက်ရန်အတွက်ကြိုးစားချင်သော်လည်းအချိန်ကမရပတ်
ဝန်းကျင်ကအခွင့်မပြုသောကြောင့်ပင်ကျနော့မှာလက်ရှော့ရပါ၏။

ထိုအချိန်မှာသော့လောကခါတ်တခုလုံးအလင်းရောင်များကဖုံးလွှမ်းပြီးလာပါ၏၏ကျေးငှက်တို့မှာလည်း
အိပ်တန်းမှထလာကုန်ပြီဖြစ်ပါ၏၊ကျနော်သည်နော်လီတင်းကြပ်စွာပင် ဖက်ထားလိုက်မိပါ၏။

နော်လီကို အကိုကြီးသိပ်ချစ်နေမိပြီနော်လီရယ်

ဟင်အကိုကြီးကလဲအရင်တုံးကကောနော်လီကိုမုန်းလို့လား

ဟာဘယ်တူမလဲနော်လီရဲ့ အရင်တုံးကတော့ရိုးရိုးအချစ်လေ၊ အခုကတော့အသက်နဲ့
လဲချစ်ရမဲ့အချစ်နော်လီရဲ့

အိုအကိုကြီးချစ်တာကလဲကြောက်စရာကြီးလူတကိုယ်လုံးရင်တွေတုန်ဘိုက်တွေနာနဲ့အနေရခက်လှဘီ

ဟဲ ဟဲ ဒါဟာညီမလေးကအချစ်သဘောတရားကိုနားမှမလည်သေးဘဲကွဲ့၊ နောက်ပီး
အချစ်ကပေါက်ဖွဲးလာတဲ့လောကအရသာဆိုတာလဲညီမလေးဘာမှမသိပါဘူး

ဟင်း ဘာလဲအကိုကြီးအချစ်ကပေါက်ဖွားလာတဲ့အရသာ

ဟုတ်တယ်ညီမလေးအချစ်ဆိုတာအမျိုးဘဲနောက်ပီးဒီအချစ်ကပေါက်ဖွားလာတဲ့အရသာဆိုတာလဲအမျိုးပါ
ဘဲညီမလေးရဲ့

ကျနော်ကတော့နော်လီအားမလွှတ်တန်းပင်ဖက်ထားပြီးပြောနေမိပါသည်၊ကျနော်နဲ့
နော်လီကတော့လောကကြီးတွင်နှစ်ယောက်ထဲပင်ရှိသည်ဟုထင်ပါ၏၊နော်လီကကျနော်အားချစ်ခိုးလျှံမျက်လုံ
းများနှင့်စူးစိုက်ပြီးကြည့်နေပါသည်။

နော်လီကတော့ချစ်တယ်ဆိုတာလဲမသိဘူး၊အရသာဆိုတာလဲမသိဘူးကိုကြီးရဲ့ကြောက်စရာကောင်းတာဘဲ
သိတယ်

ဘာမှကြောက်စရာမလိုပါဘူးညီမလေးရယ်၊ ကဲဒါဖြင့်အချစ်ဆိုတာဘာလဲ၊အရသာဆို
တာဘာလဲသိရအောင်ညကျရင်အကိုကြီးနော်လီကိုလာခေါ်မယ်၊ အချစ်အကြောင်းပြောပြ
မယ်အချစ်အကြောင်းနားလည်ချင်ရင်ညီမလေးစောင့်နေပေါ့အကိုကြီးခေါ်ရာသာလိုက်ခဲ့အကြောင်းစုံသိရမှ
ာဘဲ

အကိုကြီးခေါ်ရင်ဘယ်ဘဲဖြစ်ဖြစ်လိုက်ဘို့ဝန်မလေးပါဘူးအကိုကြီးရယ်၊ အကိုကြီးသ ဘောတခုပါဘဲ၊
ဒါနဲ့အကိုကြီးကနော်လီကိုဘယ်ခေါ်သွားမှာလဲဟင်၊

နော်လီကကျွန်တော့အားပြာပြာသလဲနှင့်မေးရှာပါ၏၊ကျွန်တော်ကတော့ထွေထွေထူး
ထူးပြောစရာမလိုသောကြောင့်နော်လီအားပြုံးကြည့်ကာ၊

ဘယ်မှမခေါ်သွားပါဘူးနောလလီရယ်အိမ်ထဲတင်ပါ၊ ကဲ ကဲ လေညကျရင်သိမှာပေါ့၊
လိုက်မယ်မဟုတ်လား

အကိုကြီးကကောင်းတယ်ထင်ရင်နော်လီဘယ်တုံးကညင်းဘူးလို့လဲအကိုကြီးရယ်၊အကိုကြီးသဘောပါဘဲ

နော်လီကကျွန်တော့အားခတ်ညှညှလေးပင်ပြောလိုက်ပပါ၏ကျွန်တော်ကတော့ညိမ် သက်စွာပင်နော်လီအားဖက်လိုက်မိပါ၏

ကဲအကိုကြီး၊မမတို့မေမေတို့နိုးလာရင်တွေ့သွားအုံးမယ်

အေးဟုတ်သားဘဲ၊ ကဲညီမလေးညကျရင်မေ့ပြီးအိပ်မသွားနဲ့နော်

ကောင်းပါပြီအကိုကြီးရဲ့

ကျွန်တော်သည်ထိုညအိပ်ရာဝင်ကထဲကမနက်ကဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအကြောင်းများကို သာလျှင်စိတ်ကူးနေမိပါ၏၊အမြဲတန်းပင်တသသနဲ့စွဲလန်းနေမိပါတော့၏၊ကျွန်တော်သည်ဘယ်ကဲ့သို့လုပ်ရမည်ကိုမသိတော့ပေ။

အချိန်မှာတော့တဖြေးဖြေးနဲ့ကုန်ခမ်းပြီးလာခဲ့ပါပြီကျွန်တော့၏ချစ်ဇနီးလေးနဲ့ရင်သွေးခလေးကတော့အိပ်မောကျနေခဲ့ချေပါပြီ၊တလောကလုံးကလဲတိတ်ဆိတ်ပြီးဘာအသံမှပင်မကြားရပါချေ၊ကျွန်တော်သည်တိတ်ဆိတ်နေသောလောကကြီး၏အလယ်မှာအတွေးများ ဖြင့်မဆုံးနိုင်အောင်ရှိနေပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့နေရင်းပင်အချိန်မှာတနာရီသို့ရောက်ခဲ့ပါသည်၊ကျွန်တော်သည်ဒေါင်ကနဲဟူသောထိုးရိုက်လိုက်သည့်နာရီသံချောင်းခေါက်သံကြောင့်မနေသာတော့ဘဲအသာကလေးပင်အိပ်ယာမှထလိုက်ပါသည်၊ချစ်ဇနီးအေးကတော့ကျွန်တော်ကျူးလွန်တော့မည့်အဖြစ်ကိုမရိပ်စားမိသူပီပီပင်နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မောကျလျက်ရှိပါတော့၏။

ကျွန်တော်ကတော့အသာအယာကလေးပင်အခန်းတွင်းမှထွက်ခွာလာပြီးတော့နော်လီတို့အိပ်ယာအခန်းဆီသို့ဝင်ခဲ့ပါသည်၊နော်လီသည်လက်ဝဲဘက်မှအိပ်ပြီးနော်လီ၏မေမေကလက်ယာဘက်မှာအိပ်သည်ကိုကျွန်တော်သိထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည်အသာအယာပင်နော်လီတို့၏ကုတင်ခြေရင်းမှာရပ်ပါသည်၊နော်လီ၏မေမေကတော့တရှူးရှူးတရှဲရှဲနှင့်အိပ်မောကျနေပါ၏၊ကျနော်သည်ရင်ခုန်၍တကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုန်နေမိပါသည်။သို့ပေမဲ့ကျွန်တော်ကရဲဆေးတင်ထားပါသည်။ကျွန်တော်သည်ကြာမြင့်စွာအချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲနော်လီ၏ခြေကိုစမ်းပြီးဆွဲလိုက်သည်၊နော်လီ၏တင်းရစ်ပြီးတဆုပ်တခဲဖြစ်နေသောခြေသလုံးမှာကိုင်ရကောင်းပါသည်။

နော်လီသည်ချက်ချင်းပင်ထလိုက်ပြီးတော့တိုးတိုးကလေးခေါ် လိုက်သည်။

အကိုကြီးလား

ဟုတ်တယ်နော်လီ

ကျွန်တော်ကလည်းအသံအုပ်ပြီးဖြေပေးလိုက်ပါ၏၊ထိုအခါမတော့နော်လီကကုတင်ပေါ် မှဆင်းလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏လက်ကိုဆွဲပြီးထွက်လာပါသည်၊ပြီး တော့မှရေချိုးခန်းဆီသို့ခေါ် သွားပါသည်။

တလောကလုံးကတော့တကယ်ပင်တိတ်ဆိတ်ညိမ်သက်ချက်ကောင်းနေပါ၏၊ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည်ရေချိုးခန်းထဲသို့အသာအယာဝင်လိုက်ပါ၏၊ပြီးနောက်တံခါးကိုစေ့လိုက်ပါသည်။ရေချိုးခန်းပြတင်းပေါက်မှလရောင်သည်မှုံရီရီရှိသည်။

နော်လီသည်ကျနော့လက်ကိုခပ်စေ့စေ့ကလေးဆုပ်ကိုင်ထားပါသည်၊ကျွန်တော်သည် နေရာကောင်းကိုရွေးပြီးထိုင်လိုက်ပါသည်။နော်လီကိုလည်းကျွန်တော့နံဘေးမှာအထိုင် ခိုင်းလိုက်ပါသည်ထိုင်လိုက်သည်နှင့်နော်လီကကျွန်တော့ကိုစကားစပြောပါသည်။

ကဲအကိုကြီးပြောမဲ့စားတွေပြောလေ၊ နော်လီနားထောင်နေမယ်။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်ကဘာမျှမပြောတော့ပါ၊နော်လီ၏ပါးကိုကျွန်တော့ဘက်သို့ဆွဲရမ်းပြီးတော့နော်လီ၏နုတ်ခမ်းကိုသာကျွန်တော်သည်အငမ်းမရနှင့်စုတ်ယူလိုက်ပါသည်၊ကျွန်တော်သည်နော်လီနုတ်ခမ်းကိုစုတ်ယူလိုက်သောအခါမတော့နော်လီ၏ကိုယ်မှာကော့

ပြီးတက်လာကာနော်လီ၏လက်များကကျွန်တော့လည်ပင်းဆီကိုရောက်လာပါသည်။

ကျွန်တော်သည်အငမ်းမရနှင့်စုတ်ယူနေခြင်းကြောင့်အထူးပင်တိတ်ဆိတ်နေပါတော့၏အတန်ကြာမှကျွန်တော်ကနုတ်ခမ်းချင်းခွာလိုက်ပါ၏ထိုအခါမတော့ ပြွတ်ကနဲဟူသော

အသံမှာတိတ်ဆိတ်နေရာမှပေါ်ထွက်လာ၏၊

အကိုကြီးဘာပြောတာလဲဟင်။ နော်လီကမေးပြန်သည်ကျွန်တော်ကတော့ဘာမှမ

ပြော၊နော်လီ၏အင်္ကျီကြိုးသီးများကိုတလုံးချင်းဖြုတ်လိုက်ပါသည်။ပြီးတော့အတွင်းဘော်လီအင်္ကျီကိုဖြုတ်လိုက်သောအခါမတော့ပြူးထွက်လာသောနို့နှစ်လုံးကကျွန်တော့လက်ကိုလာပြီးထိတွေ့ပါ၏ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်ကဖေါင်းမို့မို့ဖြစ်နေသောနော်လီ၏နို့ကိုအ သာကလေးဆုပ်ပြီးနယ်ပေးလိုက်ပါ၏။

အင်း ဟင်း အဟင့်အကိုကြီးကလဲ အင့်ဟင်း၊ နော်လီ၏ညီးညူသံနဲ့တဟင်းဟင်း

သက်ပြင်းရှူသံများပေါ်ထွက်လာပါ၏၊ကျွန်တော်ကတော့ကျွန်တော်၏လုပ်ငန်းကိုသာ

ဆက်ပြီးလုပ်နေပါသည်၊နော်လီ၏နို့ကိုအားရပါးရအရသာရှိရှိနဲ့ဆုပ်နယ်ကစားရင်နဲ့နော်လီ၏နုတ်ခမ်းလေးကိုစုတ်ယူနေမိပါတော့၏၊နော်လီကတော့သူမ၏တသက်မှာတခါမှမခံစားဘူးရသောအဖြစ်ကိုခံစားနေရသောကြောင့်မှိန်းမောနေပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏နုတ်ခမ်းကိုလွှတ်ပြီးနို့ကိုစို့ပေးလိုက်သောအခါမတော့နော်လီသည်

တဟင်းဟင်းနဲ့ဖြစ်လာပြီးတော့၊

ဟင်းအကိုကြီးနော်လီကိုဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲအကိုကြီးရယ်၊ နော်လီယားလှဘီ၊

မနေတတ်တော့ဘူး၊နော်လီမေးနေတာလဲပြန်မပြောဘူး၊အကိုကြီးပြောမဲ့စားလဲနားမ ထောင်ရဘူး။

ကျွန်တော်ကတော့နော်လီ၏စကားကိုဘာမျှပြန်ပြီးမပြောပါ၊ကျွန်တော်၏ရှေ့ခရီးအ

တွက်ကိုကြိုးစားနေမိပါသည်၊နူးညံ့သောနို့ကိုပင်အငမ်းမရနှင့်ကျွန်တော်သည်အားရပါးရစုတ်လိုက်၏။

အို ဟင့်ယားတယ်ယားတယ်အကိုကြီးရယ်၊နော်လီမနေတတ်တော့ဘူး၊နော်လီကျော

တွေချမ်းလာဘီ၊ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းလဲမသိဘူး၊တကိုယ်လုံးလဲ၊အို ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိတော့

ပါဘူးအကိုကြီးရယ်။ နော်လီ၏အသံလေးမှာပျော့လာပါသည်။ပြီးတော့လေသံမျှသာ

ကြားပါသည်၊မောဟိုက်သံကလေးများရောနှောပြီးတော့လာပါ၏၊ရမ္မက်သံတို့မှာလျှမ်းပြီးလာပါသည်၊ဟုကျွန်တော်ထင်ပါသည်၊ကျွန်တော်ကတော့နော်လီ၏စကားကိုမဖြေနိုင်ပါ၊ကျွန်တော့ကိစ္စအတွက်ကျွန်တော်ဆက်ပြီးကြိုးစားရမည်ဖြစ်ပါ၏၊နော်လီကမေးလာပေမဲ့ကျွန်တော်ဘာမှပြန်မဖြေနိုင်၊တကယ်တော့ကျွန်တော်သည်နော်လီကိုဘာစကားမှပြန်မ ပြောချင်ပါ။

ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏စိတ်များကို၍လှုပ်ရှားစေပြီးသောအခါမတော့နော်လီအား

ကျွန်တော်သည်ပက်လက်လှန်လှဲချလိုက်ပါ၏၊ကျွန်တော့ရင်ထဲမှာတော့လှိုင်းဂရက်တွေထန်နေပါတော့၏။

တကယ်တော့နော်လီကလည်းကျွန်တော့အားဆွဲငင်နေပါပြီမဟုတ်ပါလား၊

ကျွန်တော်သည်နော်လီအားနမ်း၍နမ်း၍လည်းမဝပါ၊အစားအစာသာဖြစ်လျှင်ကျွန်

တော်သည်ဝါးမျိုပြီးစားပြစ်လိုက်ချင်တော့သည်။ကျွန်တော်၏စိတ်များမှာပိုပြီးလှုပ်ရှားနေမိပါ၏၊ကျွန်တော်သည်နော်လီနှင့်ယှဉ်အိပ်ပြီးတော့နော်လီ၏နို့နှစ်လုံးကိုအားပါးတရကြီး

ဆုပ်နယ်ကစားပြီးတော့စို့ပေးလိုက်သောအခါမတော့နော်လီမှာကော့လန်ပြီးတက်လာပါ၏။ပြီးတော့တဟင်းဟင်းနဲ့ဖြစ်နေရှာပါတော့သည်။

ထိုအခါကျွန်တော်သည်လိမ္မာပါးနပ်စွာနဲ့နော်လီ၏လုံချည်ကိုချွတ်ချလိုက်ပါသည်။

အို အကိုကြီး ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ နော်လီကအသံတိုးတိုးကလေးနှင့်မေးပါသည်၊ကျွန်တော်ကဘာမှပြန်၍မပြောကျွန်တော်သည်လုံချည်ကိုချွတ်လိုက်ပြီးသောအခါတဖြေးဖြေးနဲ့နော်လီ၏တင်ပါးလေးကိုစမ်းသပ်ပွတ်ပေးလိုက်ပါသည်၊ပြီးတော့မှကျွန်တော်လက်သည်နော်လီ၏အမွှန်မြတ်ဆုံးသောအဖုတ်ပေါ်သို့ရောက်သွားပါတော့၏။

ထိုအခါကျွန်တော့လက်မှာနော်လီအဖုတ်နေရာမှမခွါနိုင်တော့ဘဲစေးကပ်သကဲ့သို့ဖြစ်နေပါ၏၊စဉ်စားကြည့်တော့အဆီအနှစ်တွေစုဝေးပြီးနေတဲ့နေရာဖြစ်သောကြောင့်လေဘော့လုံးပမာပျော့ညံ့ပြီးအလွန်ပင်အရသာတွေ့နေပါတော့သည်။ပြီးတော့ပေါက်ခါစအမွှေးများကလည်းနုနုနဲ့ပျော့ပျောင်းသောကြောင့်လက်များချောမထွက်သွားရန်မနဲပင်ထိန်းထားလိုက်ရပါ၏။ကျွန်တော်လက်မှာတော့နော်လီ၏အဖုတ်ပေါ်မှခွါလို့မရအောင်ပင်ဖြစ်နေပါ၏၊အရသာမှာလည်းတွေ့နေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

နော်လီခမျာမှာလည်းသနားစရာပင်လွန့်နေရှာပါသည်၊

အကိုကြီး နော်လီဘာဖြစ်လဲမသိဘူးအကိုကြီးရယ်ရင်ခုန်တယ်အသက်ရှူကြပ်လှပါပြီ အကိုကြီးရယ်၊ ကျောထဲကချမ်းလှပြီ အို အဟင့်

ကျွန်တော်ကတော့ဘာမျှပြန်မပြော၊ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏အဖုတ်ကိုသေချာစွာပွတ်သပ်ကစားပေးသည့်အခါမတော့နော်လီမှာတရှူးရှူးတရှဲရှဲနှင့်ဖြစ်နေရှာသည်၊ကျွန်တော့ပါးစပ်နှင့်နှာခေါင်းကတော့နော်လီ၏အပေါ်ပိုင်းကိုရစရာမရှိအောင်သုံးလျှက်ရှိပါပြီ။

နော်လီ၏ဆို့ချင်စရာနို့ချွန်ချွန်ကလေးမှာကျွန်တော့အားခေါင်တွင်းမှာတော့ငုံမိရက်သားဖြစ်နေပါ၏။တပြွတ်ပြွတ်နှင့်မြည်အောင်ပင်စုတ်ယူမိပါသည်။ထိုအချိန်မှာညအမှောင်သည်ပိုပြီးကဲနေပါ၏။

ကျွန်တော်သည်လက်ဖြင့်အသာအယာလေးပင်နော်လီ၏အဖုတ်ကိုပါတ်သပ်ပြီးပေးနေပြီးတော့ကျွန်တော့လက်ကလေးမှာနော်လီ၏အဖုတ်ကွဲရာကလေးကိုစမ်းသပ်မိသောအခါနော်လီ၏အဖုတ်မှအရေများစိုရွှဲပြီးထွက်နေသည်ကိုကျွန်တော်ဂရုပြုမိပါတော့၏။

ဟုတ်ပါသည်အရေများကတော့နော်လီ၏အဖုတ်ဝလေးမှာရွဲကျနေပါပြီ၊ကျွန်တော်သည်ထိုအခါမတော့စိတ်ကိုလည်းတင်းလို့မရတော့ပါထိန်းသိမ်းလို့လဲမရသောကျွန်တော့စိတ်ကိုကျွန်တော်သည်မထိန်းနိုင်သောအခါမတော့ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏နုတ်ခမ်းကိုအ ငမ်းမရပင်စုတ်ယူလိုက်မိချေတော့၏။

ထိုအခါနော်လီမှာတဟင်းဟင်းနဲ့ကော့ပြီးတက်လာကာ

အကိုကြီးရယ်နော်လီမနေတတ်တော့ဘူးကွယ်နော်လီဖြင့်ငိုချင်သလိုရီချင်သလိုဖြစ်လာဘီအသက်ရှူလဲ ကပ်လာဘီကွယ်၊ရင်ထဲမှာလဲမောလှပါဘီအကိုကြီးရယ်၊

ကျွန်တော်ကတော့ဘာမျှပြန်မပြောနော်လီ၏နုတ်ခမ်းကိုဒုတယအကြိမ်ထပ်ပြီးစုတ်လိုက်ပြီးသောအခါနော်လီ၏ရင်တို့မှာကော့လန်ပြီးကော့တက်လာပါ၏၊ထိုအခါတော့ကျွန်တော်မှာလည်းမနေနိုင်တော့သည်ဖြစ်သောကြောင့်ကျွန်တော်၏လုံချည်ကိုချွတ်လိုက်ပါတော့၏၊ပြီးနောက်ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏ပေါင်ကိုအသာအယာကားထုတ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်၏သံမဏိလုံးကြီးပမာမာတောင့်ပြီးနေသောငပဲကြီးမှာတန်းမတ်ပြီးနော်လီ၏အဖုတ်ဝမှာလှုပ်ရှားရမ်းကားနေပါတော့၏။ကျွန်တော်သည်အချက်ပိုင်မိစေရန်အတွက်ရုတ်ချင်းနဲ့ငပဲကြီးကိုနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းသို့မသွင်းသေးဘဲအချိန်ကိုစောင့်စားနေ၏။ကျွန်တော်လိုချင်သောအချိန်ကိုရသောအခါမတော့ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏နို့သီးကလေးကိုစို့ပေးလိုက်ပြီးတော့ကျွန်တော့လီးကိုကိုင်ကာနော်လီ၏အဖုတ်ကွဲကလေးကိုဖြဲပြီးကျွန်တော်၏သံမဏိလိင်ချောင်းဒစ်ကလေးအထိမြှုပ်သွင်းလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ နော်လီသည်တွန့်ကနဲဖြစ်သွားသည်၊အချိန်တည်း

အို အို အို ဘာကြီးနဲ့လုပ်လိုက်တာလဲအကိုကြီးရဲ့

ကျွန်တော်ကတော့ဘာမှပြန်ပြီးမပြောနော်လီကတော့ရင်တုန်သောအသံလေးနဲ့မေးပါ၏။ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏အဖုတ်အတွင်းသို့ဒစ်ကလေးကမြှုပ်အောင်သွင်းထားပြီးသောအခါမတော့ရှေ့ဆက်ရန်အတွက်ကြိုးစားနေမိ၏။နော်လီကတော့၊ တအင်အင်တအဲအဲဖြစ်နေပါ၏။ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏အသံမထွက်လာနိုင်အောင်နော်လီ၏နုတ်ခမ်းကိုစုတ်ယူထားလိုက်မိပါ၏။

နော်လီကတော့ထိုအခါတွင်ညိမ်သက်လို့သွားပါတော့၏။

သို့ပေမဲ့အသက်ရှူသံကတော့ပြင်းထန်နေပါ၏ကျွန်တော်ကတော့အညိမ်နေလို့မဖြစ်တော့ပါ၊ကျွန်တော်၏ဆန္ဒအရရှေ့ကိုတဆင့်တိုးရပါမည်မဟုတ်ပါလား၊ကျဉ်းမြောင်းလှသောနော်လီ၏အဖုတ်ပေါက်ကလေး၏အဝမှာတော့ကျွန်တော့သမဏိလိုမာကျောနေသောငပဲချောင်းကြီးမှာအထဲသို့ဝင်ရန်အတွက်အထူးပင်ဆန္ဒရှိနေပေမင့်အခြေအနေအရဒစ်ကလေးသာဝင်လို့နေပါသေး၏။

ကျွန်တော်သည်နော်လီဝမ်းဘိုက်သားကလေးကိုကလိပေးလိုက်ရာနော်လီကတော့လန်ပြီးတက်လာမိသေ ာအခါမတော့ကျွန်တော်သည်မသိမသာနဲ့ထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊ ဗြို ဟူသောအသံနှင့်ကျွန်တော်ငပဲမှာနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းသို့လက်တဆစ်မျှတိုးပြီးဝင်သွားရာ

အမေ့ အို အို ကွယ်၊ နော်လီကဤမျှသာအော်ပြီးညိမ်နေလိုက်တော့သဖြင့်ကျွန်တော်သည်ညိမ်မနေတော့ဘဲအနည်းငယ်ဖိသွင်းလိုက်သောအခါမတော့၊ ဗျော့ ဟူသောမြည်သံနှင့်နောက်လက်တဆစ်ခန့်ဝင်သွားပြန်ပါ၏၊ထိုအခါမတော့နော်လီက

အိုး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် အကိုကြီးရယ်

နော်လီကခမျာမှာအသံလေးပင်ထွက်နော်အော်မိပါတော့၏၊ထိုအခါကျွန်တော်ကလက်သုံးဆစ်ခန့်ဝင်နေသည်နှင့်ညိမ်နေလိုက်ရပါသည်။

တကယ်တော့နော်လီအဘို့နာကျင်ပါပေမည်၊နော်လီသည်အပျိုစစ်စစ်၊နုနုထွတ်ထွတ်ကလေး၊ကြွေရုပ်ကလေးလိုလှပသူမဟုတ်ပါလား၊ကျွန်တော်သည်နော်လီအားကြင်နာစွာနဲ့နမ်းလိုက်သည်၊ပြီးနောက်နော်လီ၏နို့ကိုဆုပ်နယ်ကာပေးလိုက်ပါသည်

အကိုကြီးကစကားပြောမယ်ဆိုပြီးဘာမှမပြောဘူးနောက်ပြီးနော်လီကိုဘာလုပ်နေတာလဲဟင်၊

ကျွန်တော်ကတော့ဘာမှပြန်ပြီးမပြော၊ရှေ့ဆက်ရန်ရှိသည့်လုပ်ငန်းကိုသာကြိုးစားရန်ပြင်ဆင်နေမိပါတော့၏၊နော်လီကကျွန်တော်စကားပြန်ပြီးမပြောပေမင့်သူမအဘို့ကတော့အရေးမမူခဲ့ပါ၊ကျွန်တော်၏လှုပ်ရှားမှုမှာနစ်မြုပ်နေပါ၏။

ကျွန်တော်သည်လက်သုံးဆစ်ခန့်ဝင်နေသောငပဲကိုအသာကလေးအဖုတ်ဝထိအောင်ဆွဲထုတ်ပြီးအသာကလေးပင်ပြန်ထိုးသွင်းလိုက်နဲ့ဆယ့်ငါးခါမျှလုပ်ပေးလိုက်သောအခါမ

တော့နော်လီမှာ၊အင့်အင့်နဲ့ငှက်ဖျားတက်လာသလိုတကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်လာပါ၏၊ပြီးတော့ကျွန်တော့လက်မေ
ာင်းကိုလည်းသူမ၏နူးညံ့သောလက်ကလေးဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပါ၏၊ကျွန်တော်သည်နောက်ထပ်ဆက်ပြီး
ဆယ့်လေးငါးခါမျှဘယ်ညာလုပ်ပြီး၊နောက်တခါ
ဆယ်ချက်မျှဆွဲထုတ်ထိုးသွင်းကစားလိုက်သောအခါမတော့နော်လီအဖုတ်ထဲမှအရေများ
မှာစိုရွဲပြီးထွက်လာပြန်တော့၏၊
ထိုအခါကျွန်တော်သည်ဂရုပြုနေသူပီပီအချက်ကောင်းတကွက်တွေ့ရလာပြီမဟုတ်ပါလားပြီးတော့နော်လီ
ကလဲတဟင်းဟင်းနဲ့အသက်ရှူသံများပင်ပို၍ပို၍ပြင်းပြလာပါသည် ဖြစ်ပါ၏၊
ကျွန်တော်သည်အချက်ပိုင်ပိုင်ကိုစောင့်နေသူပီပီပင်အဆင်သင့်သည့်နှင့်လက်တဆစ်ခန့်လောက်ထိုးသွင်
းလိုက်သောအခါမတော့၊
အို အင့် အကိုကြီး၊ နော်လီနာတယ်၊ ယားလဲယားတယ်
နော်လီအသံနှင့်အတူ၊ ဗြိ၊
ဟူသောအသံကလေးပင်ပေါ်လွင်လာပြန်သည်၊ကျွန်တော်၏သံမဏိလိုမာကျောနေသော
ငပဲမှာနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းသို့လက်လေးဆစ်ခန့်ဝင်သွားသောအခါမတော့ကျွန်တော်၏ငပဲကြီးမှာအနေရကြ
ကပ်နေပါ၏၊ဟုတ်ပါသည်သရေပြားနဲ့စုတ်ဆွဲထားသလိုဖြစ်နေပါ၏၊နော်လီကတော့ကျွန်တော့ရင်ခွင်အောက်
တွင်လူးလွန့်နေရှာပါသည်။
ကျွန်တော်အသာကလေးနုတ်ဆွဲပြီးထိုးသွင်းလိုက်ပြန်ရာ၊
အို အကိုကြီးနော်လီကိုဘာတွေလုပ်နေတာလဲအကိုကြီးရယ်၊ အကိုကြီးပြောမဲ့အချစ်
ကဘာတွေတုံးအကိုကြီးရဲ့နော်လီမောလှပါပြီအကိုကြီးရယ်
ကျွန်တော်ကတော့ဘာမျှပြန်မပြောပါ၊
နော်လီကတော့တအင်းအင်း၊တဟင်းဟင်း၊ဖြစ်နေရှာပါ၏၊ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏အမူအရာကိုအကဲခတ်ေ
နပြီးတော့ရှေ့ဆက်ရန်သာပြင်ဆင်နေရပါတော့၏၊ယခုအခါမှာတော့ကျွန်တော်၏သမဏိလိုမာကျောနေသော
ငပဲကြီးမှာနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းသို့လက်လေး ဆစ်မျှအောင်မြင်စွာဝင်နေပါပြီ။
ကျွန်တော်အဘို့ရှေ့ဆက်ကြိုးစားရန်အတွက်သိပ်မလိုတော့ပါ၊ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏စိတ်ကိုသာခန့်မှန်
းနေမိပါတော့၏၊ကျွန်တော်သည်အတန်ကြာအောင်ပင်စိမ်ထားလိုက်ပါသည်။နော်လီ၏အဖုတ်တွင်းမှာလက်ေ
လးဆစ်ခန့်ဝင်ရောက်မြုပ်နှံနေသောကျွန်တော့ငပဲကြီးမှာတော့သားရေကွင်းကြပ်ကြပ်ကြီးနဲ့အစွပ်ခံရသကဲ့
သို့ပင်ဖြစ်နေပါသည်။
တကယ်တော့နော်လီမှာအပျိုနုနုထွတ်ထွတ်ကလေးမဟုတ်ပါလား။
ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏နုတ်ခမ်းကိုစုတ်ယူပြီးတော့နော်လီ၏ပေါက်စီလုံးလေးပမာ
လက်တဆုပ်စာသာသာကလေးရှိသောနို့ကိုဆုပ်နယ်ကားပြီးနေလေသည်။လက်လေးဆစ်ခန့်ဝင်နေသောငပဲ
ကိုဆွဲထုတ်လိုက်ထိုးသွင်းလိုက်လုပ်ပြီးကစားလိုက်သောအခါနော်လီ
တင်သားကြီးမှာကော့ပြီးတက်လာပါ၏၊ထိုအခါမတော့ကျွန်တော့မှာလည်းဘယ်လိုအရ
သာမျိုးမှန်းမသိခံစားရသောအရသာကထူးကဲလွန်းလှပါသည်။ကျွန်တော့ဇနီးအေးမှာ
လည်းကျွန်တော်လိုချင်သောအရည်အချင်းနဲ့ပြည့်စုံ၏၊အရသာလည်းရှိပါ၏။
သို့ပေမင့်နော်လီလောက်တော့အရသာမမြောက်ပါ၊ကျွန်တော်သည်သုတ်မထွက်သွား
စေရန်မနဲပင်စိတ်ကိုထိန်းထားရပါ၏၊နော်လီကတော့ကျွန်တော့လက်မောင်းကိုတအား ဖက်ထားပါ၏။

ကျွန်တော်သည်လက်လေးဆစ်ခန့်ဝင်နေသောငပဲကြီကိုဆွဲထုတ်လိုက်ထိုးသွင်းလိုက်မှန်မှန်ကြီးအခါသုံးဆယ်မျှလုပ်ပေးလိုက်သောအခါမတော့အရေများစွာရွဲရွဲစိုပြီးထွက်လာကာနော်လီမှာတော့ပျံပြီးကြွတက်လာပါ၏၊ကျွန်တော်သည်ထပ်မံပြီးဆယ့်ငါးခါမျှလုပ်ပေးလိုက်သောအခါ၊

အကိုကြီး အို အင်း၊ အနေထက်လိုက်တာအကိုကြီးရယ်၊အနေခက်လိုက်တာနော်လီအသက်ထွက်အောင်အော်လိုက်ချင်တာဘဲ၊နော်လီမနေတတ်တောဘူး၊အကိုကြီးဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ ဟင်၊အိုအင်း ကျွတ် ကျွတ်

ကျွန်တော်ကတော့ဘာမျှပြန်မပြောရှေ့ဆက်ရန်သာကြိုးပန်းနေမိပါတော့၏၊တကယ်တော့ကျွန်တော့မှာလုပ်ငန်းဆက်ရန်ရှိနေပါသေးသည်မဟုတ်ပါလား။

လက်လေးဆစ်ခန့်ဝင်နေသောကျွန်တော်၏သမဏိငပဲကြီးမှာလည်းနော်လီ၏ကျဉ်းမြောင်းလှသောအဖုတ်တွင်းမှာမာန်ပြင်းပြီးတော့နေပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်နော်လီကိုစားတခွန်းမျှမပြောပါ၊အသက်ကိုမှန်မှန်လေးရှူလိုက်ပါ၏၊ပြီးတော့ထပ်မံပြီးဆွဲထုတ်လိုက်ထိုးသွင်းလုက်နဲ့ဆယ်ခါလောက်လုပ်ပေးလိုက်သောအခါမ တော့အရေများပို၍စိုထွက်လာပြီး။

စွတ် စွတ် နဲ့မြည်သံကလေးပင်ပါလာပါတော့၏။ထိုအခါကျွန်တောသည်ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းကြိုးစားရန်အတွက်နော်လီ၏ပါးကိုရွတ်ကနဲနေအောင်နမ်းလိုက်ပါသည်၊ပြီးတော့နော်လီ၏နို့ကိုစို့လိုက်ရာနော်လီကအနည်းငယ်ကော့ပျံပြီးတက်လာသည်နှင့်ကျွန်တော်သည်မနေနိူင်တော့ဘဲစိတ်လိုက်မာန်ပါနှင့်ဖိပြီးထိုးသွင်းလိုက်သောအခါမတော့၊

အို အမယ်လေးအကိုကြီးရဲ့

နော်လီကဤမျှသာအော်နိုင်သည်ကျွန်တော်သည်လျှင်မြန်စွာပင်နို့ကိုစို့ရာမှလွှတ်ပြီးနော်လီ၏နှုတ်ခမ်းပါးကလေးကိုစုတ်ငုံထားလိုက်ပါတော့၏။

ထိုအခါကျွန်တော်၏သံမဏိငပဲချောင်းကြီးမှာနော်လီ၏အဆီအနှစ်များစုဝေးကာကြွရွနေသောအဖုတ်တွင်းသို့အလုံးစုံမြှုတ်ဝင်ပြီးဖြစ်သွားပါတော့၏။နော်လီ၏ဆီးစပ်နဲ့ကျွန်တော်၏ဆီးစပ်မှာလည်းပူးကပ်နေပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်နစ်မြုပ်နေသောငပဲကြီးကိုဆွဲထုတ်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သောအခါမတော့အုံကြွပြီးပါလာတော့မတတ်ဖြစ်နေသောနော်လီ၏အဖုတ်ကကြွတက်လာလေသောကြောင့်အသာကလေးပင်နော်လီ၏နို့သီးနှစ်ဖက်ကိုလက်ဖြင့်ချေကစားကာဆွပေးပြီးအဖုတ်ကိုကြယ်လာအောင်မွှေပေးလိုက်ရပါ၏။

ထိုအခါရွှန်းပြီးထွက်လာသောအရေကြောင့်ကျွန်တော့ငပဲမှာနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းမှလှုပ်ရှားလို့ရလာရပါတော့၏၊ကျွန်တော်သည်စမ်းသပ်သောသဘောနဲ့ကျွန်တော့ငပဲကြီးကိုအဖုတ်ဝအထိဆွဲထုတ်ပြီးအဆုံးအထိတအားဖိ၍ထိုးသွင်းလိုက်ရာ။

အို အကိုကြီးနော်လီလည်ချောင်းထဲကိုဘာကြီးတက်လာမှန်းမသိဘူးအကိုကြီးရဲ့၊

ကျွန်တော်သည်ဘာမှပြန်မပြောဘဲဆက်ခါဆက်ခါဆောင့်သွင်းနေလေရာ၊

နော်လီသည်တဟင်းဟင်းနဲ့ဖြစ်လာပြီးတော့

အကိုကြီးရေ၊နော်လီစိတ်တွေဘယ်လိုဖြစ်ကုန်မှန်းမသိတော့ဘူးကွယ်၊နော်လီရင်တွေခုန်နေပါပြီ၊နော်လီလေအသံကုန်ဟစ်အော်လိုက်ခြင်တယ်၊ ဟင်း သူကစားတခွန်းမှမပြောဘူးကြည့်ပါလားကဲပြောစမ်းပြောစမ်းအကိုကြီးပြောမဲ့စားတွေပြောစမ်းဘာလဲအချစ်ဆိုတာဘာလဲပြောလဒီကဖြင့်ဘယ်လိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာမသိဘဲနဲ့၊

နော်လီသည်ကျွန်တော့အားရမ္မက်သံပြင်းပြစွာနဲ့ပြောနေရှာပါသည်ကျွန်တော်ကတော့နော်လီအားဘာမျှပြန်မပြောနိုင်ပါ၊ကျွန်တော့မှာတခါမျှမခံစားရဘူးသောအရသာမျိုးကိုခံစားနေပါပြီမဟုတ်ပါလား။

လက်တဆစ်ပြီးတဆစ်နှင့်အဆုံးထိထိုးသွင်းပြီးသောအခါမတော့ကျွန်တော်၏ဆန္ဒ
သည်ကောင်းမွန်စွာအောင်မြင်လေပြီကိုကျွန်တော်သိထားပြီးဖြစ်ပါတော့၏။

နော်လီခမျာကတော့ကျွန်တော်၏ရင်ခွင်အောက်မှာလူးလွန့်နေရှာပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်သုံးလေးခါမျှဆွဲထုတ်ထိုးသွင်းလုပ်ပြီးတော့နှစ်မိနစ်ခန့်မျှကျနော်၏ငပဲ
ကြီးကိုနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းမှာမြှုပ်နှံထားပြီးတော့ဇိမ်ယူနေမိပါ၏။

အရသာကလည်းရှိလှပါသည်ဒီလိုအရသာမျိုးကိုကျနော်သည်ဤတကြိမ်သာခံစားဘူးပါပြီးကျနော်သည်ဖိပြီးတော့ဆွဲထုတ်လိုက်သောအခါဝယ်၊

ပြွတ်၊   ကနဲဟူသောအသံလေးပင်ထွက်ပေါ်လာပါသည်၊ထိုအခါမှာတော့ကျွန်တော်က
စိတ်များလှုပ်ရှားမှုများလွန်ကဲလာတော့ကာစိတ်ကိုတင်းပြီးတော့အချက်နှစ်ဆယ်မျှထတ်မှန်မှန်လေးဆောင့်လိုးပေးလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော့မှာအရသာတွေအလွန်ထူးကဲလာပြီးနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းမှလည်းအရေများစိုရွှဲပြီးတော့ကျွန်တော့ဆီးစပ်မှအမွေးများကိုပင်လာပြီးစိုရွှဲလာပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်ဖိပြီးဖိပြီးဆောင့်နေမိပါသည်နော်လီကများကတော့အဟင့်ဟင့်ဟင်းကနဲဟူသောအသံများထွက်လာပြီးလူးလွန့်နေပါတော့၏၊ကျွန်တော်ကလည်းရရှိထား
သောအခွင့်ကလေးကိုဘယ်လိုမှလွှတ်ပစ်လို့မဖြစ်သောကြောင့်ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပင်ဂရုမ
စိုက်နိုင်တော့ဘဲအားရပါးရကြီးပစ်ဆောင့်နေမိပါတော့၏။

ထိုအခါနော်လီသည်အဟဲ့ဟဲတဟင်းဟင်းနှင့်ပြင်းထန်သောအသက်ရှူသံတို့မှာလည်းလွှမ်းမိုးလို့လာတော့၏။ကျွန်တော်ကလည်းထိန်းထားသောစိတ်ကိုမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ
လွှတ်ထုတ်လိုက်သောအခါမတော့ကျွန်တော်၏သမဏီပဲကြီးမှာအရေများပြွန်မှပန်းပြီးထွက်သွားလေသကဲ့သို့ဖြစ်သွားပါတော့၏။

နော်လီမှာလည်းကျွန်တော်သဲသဲမဲမဲရှိနေစဉ်မှာပင်သူကလည်းပြီးနေပြီးတော့ကျွန်တော်မောဟိုက်နေသောအချိန်မှာတော့နော်လီခမျာလည်းလောကကြီးကိုမေ့သွားသလိုဖြင့်ပျော့ခွေသွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်၏သမဏီလိုမာနေသောလိင်ချောင်းပဲကြီးမာကျော့စပြုလာသော်လည်းနော်လီ၏အဖုတ်အတွင်းကလည်းအတင်းပင်ရှုံ့ချီရှုံ့ချီနှင့်ရွှဲနေသကဲ့သို့ဖြစ်နေပါတော့၏။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်သည်အထူးကဲဆုံးသောအရသာကိုအားပါးတရနှင့်ခံစားလိုက်ရပါတော့၏၊ကျွန်တော်သည်လူ့ဘသတခုလုံးနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်တလောကလုံးကိုမေ့လျော့သွားပါတော့၏။

တကယ်တော့မေ့လျော့စရာလည်းဖြစ်ပါတော့၏။

တကယ်တော့မေလျော့စရာလည်းဖြစ်ပါသည်မဟုတ်ပါလား၊တလောကလုံးသည်တိတ်ဆိတ်လို့သာနေပါတော့၏၊ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်းအထူးသဖြင့်တိတ်ဆိတ်   ပြီးသာနေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်နဲ့နော်လီတို့၏အသက်ရှူသံကသာလျှင်ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိနေ
ပါတော့၏၊ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည်ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ပင်အသာကလေးညိမ်နေပြီး
တော့အနားယူနေလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော်သည်ချစ်ဇနီးလေးနဲ့ပေါင်းသင်းခဲ့သည်မှာကြာ
မြင့်ခဲ့ပါပြီဒီလိုအရသာမျိုးကိုတော့တခါမျှမခံစားရသေးဘူးပါ၊အခုတော့ကျွန်တော်သည်ဤလိုအရသာမျိုးကိုခံစားဘူးခဲ့ရပါပြီ၊ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏ကိုယ်ပေါ်မှာအရသာရှိရှိနဲ့မလှုပ်မယှက်ပင်ညိမ်သက်နေပါသည်။

နော်လီကလည်းကျွန်တော့လိုပင်မိန်းမောပြီးနေပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်အဖြစ်အပျက်ကိုပြန်လည်အသက်ဝင်လာရန်အတွက်နော်လီ၏နို့ကို ဆုပ်နယ်ကစားလိုက်မိပါသည်။

အင့် အလို အကိုကြီးနော်လီကိုဘယ်လိုလုပ်နေသလဲဟင်၊

အတန်ကြာငိုက်မောနေပြီးမှနော်လီသည်ကျွန်တော်အားသတိမရသလိုနဲ့မေးပါတော့၏။ထိုအခါမှကျွန်တော်ကနော်လီကိုစကားပြောရန်အတွက်အလှဲ့ရောက်ခဲ့ရပါသည်။

အကိုကြီးတို့ရေချိုးခန်းထဲမှာလေညီမလေးမေ့သွားပြီလား။

အင်းဟုတ်သားဘဲ၊ နော်လီဖြင့်ဘယ်နေရာရောက်နေမှန်းတောင်မသိလိုက်ဘူး၊ အော်ဒါနဲ့ အကိုကြီး

ဘာလဲညီမလေး

အကိုကြီးပြောမဲ့စကားတွေကဘယ်မှာလဲဟင်နော်လီတခွန်းမှလဲမကြားရပါလား၊ဘာစကားမှလဲမပြောဘူး၊အစတုန်းကတော့ချစ်တဲ့အကြောင်းပြောမယ်ဆို၊

နော်လီကကျွန်တော့အားကန့်ကွက်ရလေးပင်မေးရှာပါ၏။ကျွန်တော်ကတော့နော်လီအားပို၍တင်းကြပ်စွာဖက်လိုက်ပြီးတော့

နော်လီ

အကိုကြီး

အကိုကြီးကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား

ဘယ်တုန်းကမုန်းတယ်လို့ပြောခဲ့ဘူးလို့လဲအကိုကြီးရယ်

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်ကပိုပြီးအားရှိခဲ့ပါ၏။ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏နို့ကိုဆုပ်နယ်ကာနော်လ၏နှုတ်ခမ်းကိုစုတ်လိုက်သည်ပြီးတော့ပျော့ခွေနေသောငပဲနဲ့နော်လီ၏အပေါ်မှတချက်ဆင့်ပြီးဆောင့်လိုက်ကာ၊

ဒါပေါ့နော်လီရဲ့အကိုကြီးပြောမဲ့အချစ်ဆိုတာအဲဒါပါဘဲ၊လက်တွေ့ဆိုတော့ဘယ်လိုနေသလဲပိုပြီးသဘာဝမကျပေဘူးလားဟင်၊နော်လီဘယ်လိုခံစားရသလဲအချစ်ရဲ့အရသာကိုသိဘီလား၊ဒီထက်သိချင်ရင်အကိုကြီးနောက်တခါလာခေါ်ပြီးပြအုံးမယ်၊

ဟင်း နော်လီဖြင့်မျှော်လိုက်ရတာအကိုကြီးရယ်၊အချစ်ဆိုတာဘယ်လိုလဲလို့၊အခုမှဘဲ သိတော့တယ်၊နော်လီဖြင့်လေအကိုကြီးနဲ့ဒီလိုဘဲတသက်လုံးချစ်နေချင်တော့တယ်၊ နောက်တခါဆိုဘယ်တော့လဲအကိုကြီး။ နော်လီကကျွန်တော့ကိုအငမ်းမရပင်မေးရှာပါသည်၊ ထိုအခါကျွန်တော်ကနော်လီပါးကိုနမ်းရင်း

မကြာပါဘူးနော်လီရယ်အခွင့်အခါသာရင်ပေါ့မဟုတ်ဖူးလား၊ဒါမျိုးဆိုတာလွတ်လွတ် လပ်လပ်မှကောင်းတာနော်လီရဲ့၊

မကြာခင်တွေ့ကြစို့လား၊အကိုကြီးရယ်နော်

အကိုကြီးကြိုးစားမှာပေါ့၊ညီမလေးရဲ့ကဲနေရာကိုပြန်ကြစို့၊

ဟင့်အင်းအကိုကြီးနော်လီတော့မပြန်ချင်သေးဘူးနဲနဲချစ်ချင်သေးတယ်

ကျွန်တော်သည်ရင်ထဲမှာပူကနဲပင်ခံစားလိုက်ရသည်။နော်လီသည်အသာရမ္မက်မပြေသေးဘဲကျွန်တော်ကိုဖက်တုန်းပင်ဖြစ်ပါသည်၊ပြီးတော့အောက်မှနေပြီးကော့လန်နေပါသည်။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်၏ပျော့ပြောင်းနေသောငပဲကြီးသည်ပြန်ပြီးမျာကျောလာပြန်သည်ကျွန်တော်သည်စိတ်တိုင်ကျကြိုးစားနိုင်လာပါတော့သည်။နော်လီသည်ကျွန်တော့အားဖက်ထားသည်မှာကျွန်တော်ပင်အသက်ရှူကြပ်နေပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်စိတ်ကလည်းပြန်လည်ထကြွလာသည်ဖြစ်သောကြောင့်နော်လီ၏ဒူးကလေးကိုဆွဲမြောက်ပြီးတော့မှဖိကာဖိကာဆောင့်ပေးလိုက်သောအခါမှာတော့နော်လီမှာတဟင်းဟင်းနဲ့ညီးလာပြီး၊

အကိုကြီးနော်လီရင်တွေတလှပ်လှပ်နဲ့ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမိသတော့ပါဘူးကွယ်၊ အဟင့်၊

နော်လီသည်ပိုပြီးသဲလာပါသည်။ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏စိတ်ဆန္ဒပြေစေရန်အတွက်ထိန်းပြီးတော့လိုးရပါသည်။ဆယ့်ငါးမိနစ်မျှကြာသောအခါမတော့နော်လီသည်တဖန်ပျော့ခွေသွားပါ၏။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော့မှာစိတ်ဆန္ဒပြင်းလို့ကောင်းတုန်းပင်ရှိပါသေးသည်၊ထို ကြောင့်ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏ဒူးနှစ်လုံးကိုမြှောက်ပြီးပင့်ကာစိတ်လိုက်မာန်ပါဆောင့်လိုက်သောအခါမတော့

အင့် အို ကျွတ်ကျွတ်

နော်လီ့ညီးသံလေးမှာခပ်ကျယ်ကျယ်ပင်ထွက်လာပါ၏၊

နော်လီး

အကိုကြီး

နာ်လားဟင်

ဟုတ်ဖူး ကောင်းလို့ပါနော်လီတကိုယ်လုံးဘာဖြစ်မှန်းမသိဘူးအကိုကြီးရဲ့

ထိုအခါမှကျွန်တော်သည်စိတ်သက်သာရာရသွားပါ၏။

ကျွန်တော်သည်စိတ်လိုက်မာန်ပါနဲ့ကြိုးစားလိုက်သောအခါမတော့

ပြွတ် ဖွတ်

ဟူသောအသံကလေးများထွက်လာပြီးတော့ကျွန်တော့သည်လည်းကြာကြာမထိန်းနိုင်ဘဲနော်လီအဖုတ်ကောင်းမှုကြောင့်ဆိုကိုကြာကြာပင်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ၊ကျွန်တော်သည်အတင်းပင်သုတ်ကိုလွှတ်ထုတ်ပြီးဖိထားလိုက်မိပါသည်ပြီးတော့မှကျွန်တော်သည်ငပဲကို နှုတ်ထုတ်လိုက်ရာ၊

စွတ် ဖွတ် ကနဲပင်မြည်သွားပါ၏

ကဲ နော်လီပြန်ကြစို့နော် နော်

ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ နောက်တခါတွေ့ဘို့ကြိုးစားပါနော်အကိုကြီး

စိတ်ချပါကွဲ့

ကျွန်တော်သည်ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ထကာလုံချည်ကိုဝတ်လိုက်သည်၊နော်လီကလည်းသူမ၏အဝတ်များကိုနေသားအကျဝတ်ပါသည်။ပြီးတော့မှကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည်ရေ ချိုးခန်းအတွင်းမှအယောက်ကိုတယောက်တင်းကြပ်စွာဖက်ပြီးထက်လာခဲ့ကြပါ၏။

တလောကလုံးကတော့မှောင်မဲပြီးနေပါသည်။နော်လီသည်ကျွန်တော့လက်ကိုတင်းကြပ်စွာဖက်ထားပြီးတော့၊

နော်လီစိတ်ထဲမှာတော့တနေရာရာကိုရောက်နေသလိုဘဲအကိုကြီးရယ်မျက်လုံးတွေလဲမှုံပြီးပြာနေပြီးရင်ထဲမှာလဲတမျိုးဘဲ

ဒါဘဲပေါ့ညီမလေးရဲ့အချစ်ဆိုတာ၊လူတွေရဲ့သဘာဝအချစ်ဟာဒီလိုဘဲအရသာရှိတယ်၊

ကျွန်တော်သည်ပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့နော်လီကိုအချိုးခန်းမှအိမ်မကြီးဆီသို့တွဲပြီးကူးလာပြီးတော့သူမအခန်းသို့ပို့ကာကျွန်တော်သည်ကျွန်တော့အခန်းသို့ပြန်ခဲ့ပါတော့၏။

ကျွန်တော်အခန်းသို့ရောက်ပြီး၍အိပ်လိုက်ရာကျွန်တော့ဇနီးအေးကကျွန်တော့လက်ကိုးစမ်းပြီး

မောင် ဘယ်သွားနေလဲဟင်၊

အိမ်သာသွားနေတာပါအေးရဲ့

အော်

ကျွန်တော်ရင်ထိတ်သွားပါ၏၊ဒါပေမဲ့ချစ်ဇနီး၏တည်ညိမ်သောစကားကြောင့်ကျွန်တော်သည်ရင်ထဲမှအေးသွားရရှာပါ၏၊တကယ်တော့ကျွန်တော်သည်ချစ်ဇနီးအေး၏အပေါ် သစ္စာမဲ့ခဲ့ပါပြီမဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်သည်အိပ်ရင်းနဲ့စဉ်းစားနေစဉ်ပင်အေးသည်ကျွန်တော့အနီးသို့တိုးကပ်လာပါသည်၊ပြီးတော့ကျွန်တော့ပါးကိုတယုတယနှင့်နမ်းလိုက်ပါသည်။ထိုအခါမတော့ကျွန်
တော်သည်အေး၏လိုလားချက်ကိုသိလိုက်ရပါသည်။

တကယ်တော့အေးသည်လည်းကျွန်တော့ယုယမှုကိုလိုနေပါပြီမဟုတ်ပါလား။ကျွန်
တော်သည်ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ်အေး၏ဆန္ဒကိုဖြည့်ရပေမည်ဖြစ်ပါသည်။အေးသည်ရိုးသားသောချစ်ဇိနးချစ်စရာကောင်းသောချစ်ဇနီးလေးပင်။

ကျွန်တော်သည်အေးကိုအသာကလေးပင်ရင်ခွင်ထဲသို့သွင်းကာကပ်ထားလိုက်သည်။
ပြီးတော့အေး၏နဖူးလေးကိုကျွန်တော်တယုတယနဲ့နမ်းလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော်သည်
အေး၏အချွတ်အပြုကိုပင်မစောင့်တော့ဘဲအေး၏အင်္ကျီကိုချွတ်လိုက်ပါသည်။

အေးသည်ခလေးမိခင်လည်းဖြစ်ညအိပ်သောအခါမှာအင်္ကျီဘော်လီကိုမဝတ်တတ်သောကြောင့်အပြင်အင်္ကျီချွတ်လိုက်သည်နှင့်အေး၏တဆုပ်တခဲကြီးဖြစ်သောနို့မှာကျွန်တော်၏လက်တွင်းမှာလူးလွန့်နေရှာပါ၏။

ကျွန်တော်သည်ချစ်ဇနီးအေး၏နို့ကိုလက်နှစ်ဘက်ဖြင့်အားရပါးရဆုပ်ကိုင်ပါ၏။အေးသည်ခလေးတယောက်အမေဖြစ်သော်လည်းမက်မောစရာများအပြည့်အစုံရှိသူဖြစ်ပါ၏၊
ကျွန်တော်အေးကိုပက်လက်လှန်လိုက်ပါသည်၊ပြီးတော့အေး၏အောက်ပိုင်းမှာရှိသောလုံ
ချည်ကိုကွင်းလုံးချွတ်လိုက်ပါသည်၊ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်၏စောစောပိုင်းကသံမဏိလိုမာခဲ့သောငပဲမှာသံမဏိလိုမမာပေမင့်သံချောင်းလိုတော့မာတောင်လာပါ၏။

အေးသည်ကျွန်တော့ငပဲကြီးအားထုံးစံအတိုင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်ပါသည်၊ကျွန်တော်က
တော့ခါတိုင်းလိုမဟုတ်ဘဲအေး၏စောက်ဖုတ်ကိုလက်နှင့်အုပ်ခါပွတ်ကစားနေမိပါသည်။ထိုအခါမတော့အေးသည်တဖြတ်ဖြတ်နဲ့လူးနေရင်းက

မောင်

အေး

ယားတယ်မောင်ရယ်၊ အဟင့်

အေးကတော့ချစ်စရာအသွင်ကလေးနဲ့ညုရှာပါ၏၊ကျွန်တော်ကလည်းထိုအခါမတော့
အေး၏ကိုယ်ပေါ်သို့ခွပြီးတက်လိုက်ကာအေး၏ဒူးနှစ်လုံးကိုမြှောက်ပင့်လိုက်ပါသည်။

အေး၏ခြေသလုံးများကတော့ကျွန်တော့ပုခုံးပေါ်သို့ရောက်နေပါပြီ၊ကျွန်တော်သည်
အေး၏အဖုတ်ဝသို့ကပ်ပြီးကျွန်တော့ငပဲကိုတေ့ပြီးနောက်တချီထဲပင်စွန့်ပြီးထိုးသွင်း
လိုက်သောအခါမတော့။

အို မောင်

အေးအသံနှင့်အတူ ရွတ်၊ ကနဲအသံကလေးထွက်လာလေ၏။

အကျင့်ရနေပြီးဖြစ်ပေမယ်လို့အခုလိုအဝင်ကြမ်းလေတော့အေးခမျာလည်းခံစားလိုက်ရဟန်တူပါ၏။ကျွန်တော်၏ငပဲကြီးကတော့ပြွတ်ကနဲဟူသောအသံနှင့်အသူချောင်ချောင်ကလေးဝင်သွားပါသည်။

အေးသည်ကျွန်တော့အားတအားပင်ကြုံးဖက်ထား၏၊တကယ်တော့အေး၏စိတ်ဆန္ဒမှာအလွန်ပင်ပြင်းပြနေခြင်းဖြစ်ပါ၏၊ကျွန်တော်သုံးလေးချက်ဆောင့်ပေးလိုက်သည်နှင့်အေးမှာလူးလွန့်ပြီးတော့အေး၏အဖုတ်တွင်းမှအရေများပင်စိုရွှဲပြီးထွက်လာပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်အေးနဲ့ကျတော့လည်းအေး၏အောက်မှနေ၍ပင့်ကော့ပေးမှုကြောင့်ပိုပြီးသောင်းကျန်းလာပါသည်။ဤလိုမျိုးနဲ့နော်လီနှင့်တွေ့ရမည်ဆိုကမီးပွင့်သွားပါမည်၊နော်လီကတော့ရိုးသေးသည်။အေးကတော့ကျွန်တော်၏နည်းပေးမှုကြောင့်အတော်အတန်ကလေးပင်ကျင်လည်နေရှာပါပြီ။

ကျွန်တော်သည်အခါနှစ်ဆယ်မျှဆောင့်ပြီးသောအခါမတော့ခဏနားလိုက်ပါသည်။

မောင်မောသလားဟင်

မမောပါဘူးအေးရဲ့ဖြေးဖြေးကနဲ့ကြာကြာနေချင်လို့ပါ။

မသိဘူးလေမောင်မောသွားသလားလို့ပါ၊မောင်မမောရင်တော့သဘောလေ။

အေးကပြောရင်းဆိုရင်းပင်ကျွန်တော့နဖူးကိုတယုတယကိုင်ပွတ်ပါသည်။ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်သည်ချစ်စိတ်တွေအုံကြွလာရပြန်ပါသည်။ကျွန်တော်သည်အေး၏ဒူးများကိုပြန်ခင်းပြီးအေးကိုယ်ပေါ်မှာမှေးနေပါသည်။သုံးမိနစ်လောက်နားလိုက်တခါဆောင့်
လိုက်နှင့်ကျွန်တော်သည်ဖြေးဖြေးသာသာနှင့်ပင်စခမ်းသွားနေမိပါသည်။
အေး၏သားကောင်းပမာပြည့်ဖြိုးနေသောနို့များကကျွန်တောလက်အတွင်းမှာတုတ်ဖြိုးလိုသာဖြစ်နေပါသည်။
ကျွန်တော်သည်အေး၏နို့ကိုဆုပ်နှယ်ကစားပြီးတဖြေးဖြေးနဲ့လှေကြီးထိုးရိုးရိုးပင်လိုးနေမိပါသည်၊အေးသည်ညိမ်သက်စွာနှင့်ပင်အရသာခံယူနေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည်အေး၏ပခုံးကိုဆွဲကာတဖန်ဆောင့်ကစားပါ၏၊ထိုအခါမတော့အေးမှာအင့်ကနဲအင့်ကနဲနှင့်ဖြစ်နေရှာပါသည်။ကျွန်တော်သည်အရသာတမျိုးကိုခံစားနေရသ
ဖြင့်အေးအပေါ်မှပင်ဆင်းချင်စိတ်မရှိဘဲဖိပြီးသာဆောင့်ကစားနေမိပါသည်။

အတန်ကြာသောအခါမတော့အေးသည်မသိမသာနဲ့ပေါင်ကိုကားထုတ်လိုက်ပါသည်၊ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်သည်အေး၏ပေါင်နှစလုံးကြားမှနေပြီးတော့ထိုးသွင်းဆွဲထုတ်နှင့်အကြိမ်ပေါင်းများစွာလုပ်နေမိသည်အေးကတော့ညိမ်သက်မိန်မောနေပါသည်။

အေး

ဘာလဲမောင်

ကော့ပြီးတော့ထောင်ပေးကွယ်

ထိုအခါမတော့အေးသည်ကျွန်တော်၏လည်ပင်းကိုတွဲခိုလိုက်ပြီး

မောင်ကြိုက်သလိုပြောပါမောင်ရယ်အေးကမောင့်အကြိုက်လုပ်ပေးဘို့အသင့်ပါဘဲ မောင်ရဲ့၊

အေးသည်ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပင်ကျွန်တော့ဆန္ဒအတိုင်းကိုလုပ်ပေးနေပါတော့၏ကျွန်တော်ကဆွဲထုတ်ရင်အေးကခွာပြီးကျွန်တော်ဆောင့်လိုက်ရင်အေးကမြှောက်ပေးပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်ဖတ်ဖတ်ဟူသောအသံပင်ပေါ်ထွက်လာပါသည်၊အေးသည်အောက်မှနေပြီးအညိမ်မနေပါကော့ပျံပြီးတော့ပေးပါသည်၊ပြီးတော့လူးလိမ့်ရှာပါ၏။

ထို့ကြောင့်ကျနော်သည်လူ့ဘဝ၏ထူးကဲသောအရသာကိုတင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ပင်ခံစားနေရပါတော့၏ကျွန်တော်သည်ဤအရသာ၏ထူးကဲမှုကြောင့်လူ့ဘဝကိုပင်မေ့လျှောသွားရပါ၏၊သို့ပေမဲ့လို့ကျွန်တော်၏ဆန္ဒကားမကုန်ဆုံးသေးပါ။

အေးသည်ကျွန်တော့အားအလိုက်သိစွာနှင့်ပင်စောင့်ဆိုင်းနေရှာပါသည်။ကျွန်တော်ကလည်းသွက်လက်စွာပင်စခမ်းသွားနေမိပါသည်၊အတန်ကြာသောအခါမတော့အေးသည်
စိတ်တဖန်ထလာသည်ထင်ပါရဲ့ကျွန်တော့ကိုတအားဖက်ခါအောက်မှာလည်းလူးလွန့်ပြီး
ပေးနေပါသည်၊ပြီးတော့စကောဝိုင်းပမာလုပ်ပေးတော့လည်းကျွန်တော့မှာစိတ်ယိုဖိတ်လာပြီးတော့သုတ်ထွက်ခါနီးအဆင့်သို့ပင်ရောက်လာသောအခါမတော့ကျွန်တော်သည်သွက်သွက်ကလေးပင်ဆောင့်ပေးပါ၏။
အေးကလည်းအထူးပင်ကြိုးပမ်းပြီးတော့အပေးအယူလုပ်ပါသည်၊ကျွန်တော်သည်
အေး၏ပခုံးကိုဆွဲတာနဲ့အားမရဘဲအေး၏နို့ကိုဆွဲပြီးဆောင့်ပါ၏။
အေးသည်လူးလွန့်ပြီးလာကာပိုပြီးသောင်းကျန်းလာပါ၏၊ကျွန်တော်ကလည်းစိတ်ထဲမှာရေဦးကျောက်မှာရေရစ်ဝဲလာပြီးတော့ပိုပြီးကြိုးစားလိုက်ပါသည်၊ထိုအခါမတော့ကျွန် တော်သည်ဆန္ဒထိပ်သို့ရောက်နေပါပြီး
ကျွန်တော်သည်အေး၏နို့ကိုအားပါးတရတဆုပ်တခဲကြီးကိုဆုပ်ပြီးတော့အတင်းပင်ဖိသွင်းကပ်လိုက်ရာကျွန်တော်၏သံချောင်းပမားငပဲကြီးအတွင်းကသုတ်သွေးများပင်ပန်း ထွက်လေသလားဟုထင်ရပါသည်။
ကျွန်တော်သည်အေး၏အဖုတ်ကိုတအားပင်ဖိထားလိုက်ပါသည်၊အေးကလည်းကျွန်
တော့အားတင်းကြပ်စွာပင်ဖက်ထားပါသည်။ကျွန်တော်သည်ချက်ခြင်းပင်မောဟိုက်သွားပါသည်။အေးမှာလည်းပိုးလိုးပက်လက်နှင့်ဖြစ်နေရှာပါတော့၏။
ကျွန်တော်သည်အေးကိုယ်ပေါ်မှမဆင်းဘဲနာရီဝက်မျှစိမ်ပြီးညိမ်သက်စွာနဲ့နေပါသည်၊
စိတ်များခြောက်ခန်းသွားတော့မှပင်ကျွန်တော်သည်အေး၏ကိုယ်ပေါ်မှဆင်းလိုက်ပါသည်၊အေးကသူ၏ချွတ်ထားသောထမီကိုကောက်ဆွဲ၍ဝတ်ပြီးတော့ကျွန်တော်အားဖက်လိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော်လည်းအေးအားတအားဖက်ခါမောဟိုက်စွာနဲ့မျက်လုံးမှိတ်လိုက်ပါတော့၏။
ကျွန်တော်မျက်လုံးဖွင့်လိုက်သောအခါမတော့မိုးသည်စင်စင်လင်းနေပါပြီး။
ကျွန်တော်ဇနီးအေးကတော့အင်္ကျီကြယ်သီးများကိုတတ်ပြီးတော့ကျွန်တော့အားကြင်နာသနားဂရုဏာသက်သောအကြည့်ဖြင့်ကြည့်နေပါသည်။
ကျွန်တော်သည်ညတုံးကနော်လီ၏အဆီအနှစ်နှင့်အေး၏အဆီအနှစ်များကိုမျှိုပြီးတဝတလင်ကြီးဇိမ်ကျကျနဲ့အိပ်လိုက်ရသောကြောင့်ယခုလိုနံနက်ခင်းမှာတော့အားအင်များ
ပြည့်ပြီးတော့ကျွန်တော်အဘို့အထူးပင်လန်းဆန်းနေပါသည်။
ကျွန်တော်သည်အတန်ကြာပင်ချစ်ဇနီးအေး၏ကြက်သရေရှိသောမျက်နှာကိုစူးစိုက်
ကြည့်နေပါသည်၊အေးကကျွန်တော့အားပြုံးပြီးတော့
မောင်မျက်နှာသစ်တော့လေကော်ဖီသောက်ကြစို့။
ကော်ဖီအသံကြားမှနော်လီကိုပြေးပြီးသတိရလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော်သည်အိပ်ရာမှလူးလဲထလိုက်ပါသည်၊ပြီးတော့အေး၏ပါးကိုတချက်နမ်းလိုက်ပါသည်။ပြီးမှကျွန်တော်သည်
မျက်နှာသစ်ရန်ရေချိုးခန်းဆီသို့ဝင်ခဲ့လာပါသည်။ကျွန်တော်ရေချိုးခန်းသို့ဝင်ရန်အလုပ်
မှာနော်လီနှင့်ရင်ဆိုင်ရသည်နော်လီသည်ချစ်စရာအပြုံးကလေးနဲ့ကျွန်တော့အားကြည့် သည်။
အကိုကြီးကော်ဖီသောက်ရအောင်
ကျွန်တော်ကမျက်လုံးလေးမှိတ်ပြပြီးတော့နေချိုးခန်းဆီသို့ဝင်ခဲ့ရပါတော့၏၊ညတုန်းကကျွန်တော်နှင့်နော်လီတို့စခန်းချတေသာနေရာမှရေးရေးမျှသောသွေးစကလေးပင်ရှိပါ သေးသည်။
ကျွန်တော်နှင့်နော်လီညကဖြစ်ခဲ့ကြသောအဖြစ်အပျက်ကိုပြန်ပြီးသတိရမိပါတော့၏။

ဤသို့နှင့်နှစ်ရက်ခန့်ကြာခဲ့ရပါသည်ကျွန်တော်နဲ့နော်လီမှာတော့အကွက်ကောင်းကိုသာစောင့်ဆိုင်းနေမိပါရတော့၏။နော်လီကလည်းဖြစ်နိုင်ရင်ဖြစ်နိုင်သလိုအခွင့်အရေးပေးရန်ရှိပါ၏။သို့ပေမင့်အချိန်အခါကတော့မလစ်လပ်ခဲ့ပါ။

တနေ့သောညဖြစ်ပါသည်တလေကလုံးကတော့လရောင်ဖွေးဖွေးနဲ့ပဲအလွန်ဘဲသာယာတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ။ကျွန်တော်ဟာနေ့စဉ်လုပ်ငန်းများကိုလုပ်ကိုင်ပြီးတော့အနားယူရန်
မှေးစက်လိုက်ပါသည်။သို့ပေမင့်ဒီနေ့ကတော့အလုပ်မပြီးလို့တအုံးအုံးနဲ့လုပ်နေစဉ်၊

မောင်

ဟင်အေးပါလားအေးအိပ်တော့မှာလား၊ ချစ်ဇနီးအေးကတော့ပြုံးစိစိနဲ့ရပ်ပြီးကျွန်
တော့ကိုကြည့်နေပါသည်။ကျွန်တော်ကလဲအေးကိုဘဲပြန်ကြည့်နေမိပါတယ်၊အေးရဲ့လက်ထဲမှာတော့တရုပ်ပုဂံလုံးကြီးနဲ့ဘာရယ်လို့တော့မသိပါဘူးစားစရာတခုခုတော့ထင်ပါသည်သေချာစွာကိုင်ထားပြီးတော့ကျွန်တော်ကိုကြည့်နေပါသည်။

မောင်ရော့ဒါလေးနဲ့နဲစားလိုက်မောင်ကအလုပ်များတော့အားနဲ့သွားမှာစိုလိုက်ရတယ်၊

အိုအေးကလဲကွာပူပန်တတ်လိုက်တာလွန်ရော၊အေးလဲစားလေ၊

မောင်ဘဲစားပါမောင်ရဲ့အားရှိတယ်၊ အေးကပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ကျွန်တော့အနီးသို့ဝင်လာ
ပြီးကပ်ပြောပါသည်။
ဒါကိုစားပါမောင့်ရဲ့ဟိုစာလုပ်ရမှာသိပ်အားရှိတာဘဲ၊အေးလဲဒေါ် ဒါဆီကဒီနည်းကိုရခဲ့တယ်

ကျွန်တော်ကတော့ပြုံးနေမိပါသည်။အေးကတော့ရှက်ပြုံးကလေးနဲ့ကြည့်ပါသည်အေးမှားချစ်စရာတပွေ့တပိုက်ကြီးပင်အေးကလင်မယားကာမရာဂစပ်ယှက်ရာမှာအသုံးချနည်းအတွက်ဆေးကောင်းလေးလုပ်ထားတော့ကျွန်တော့မှာအားရမိပါသည်။

ဒါတွေကဘာတွေလဲအေးရဲ့
စားချင်ဘွယ်လုပ်ထားသောအရာများကိုကြည့်ရင်းကျွန်တော်ကအေးကိုမေးလိုက်ပါသည်။

စုံတယ်မောင်ရဲ့၊ ကြက်ဥသုံးလုံး၊ဘရန်ဒီတဇွန်း၊နောက်ပြီးနို့အစိတ်၊ငှက်သိုက်ကတကျပ်သား၊ငါးကြီးဆီသုံးလုံး၊ရေလဘက်ရည်ပုဂံသုံးလုံးကိုနှစ်လုံးတင်အောင်ရောပြီးပေါင်းထားတာဘဲ၊အေး၏စကားအဆုံးသောအခါမှာကျွန်တော်သည်တဇွန်းပြီးတဇွန်းခတ်စားနေမိပါသည်အရသာကလည်းရှိလွန်းလှပါသည်၊ကျွန်တော်သည်အေး၏လိမ္မာပါးနပ်ပုံလေး
တွေကိုသတိစိမ့်စိမ့်တွေးပြီးစာနေမိသည်။ဘာလိုလိုနဲ့တပုဂံကုန်သွားပါသည်။ကျွန်တော်သည်ထိုအားရှိသောအစာကိုစားပြီးသောအခါမတော့တကိုယ်လုံးဝေဒနာတမျိုးကိုခံစားနေရပါသည်။

ရှိန်းပြီးတော့မျက်နှာမှာလည်းထူပြီးလာပါသည်၊နောက်ဆုံးတော့ထိုထဲမှာပါလာသောအရက်ကြောင့်ဆိုတာကိုကျွန်တော်သဘောပေါက်မိပါသည်ကျွန်တော်သည်အရက်တခါမျှမသောက်ဘူးခဲ့ပါ၊ကျွန်တော်သည်စားသောက်ပြီးသည်နှင့်စာအုပ်ကိုထိုင်ဖတ်နေသည်။

အေးကတော့ကျွန်တော့အနီးသိုခဏလာပြီတော့ကုတင်ပေါ် သို့တက်သွားပါသည်၊
ကျွန်တော်သည်စိတ်ထဲမှာဝေဒနာတမျိုးကိုခံစားယင်းနဲ့စာဖတ်နေသည်မှာမည်သို့မျှကြာသွားသည်တော့မသိပါ။

ကျွန်တော့ငပဲကြီးမှာအလိုလိုထကြွလာသည်ကိုသတိရသောအခါမတော့အေးမှာအိပ်
မောကြနေပါတော့သည်။ကျွန်တော်သည်အေးအားကြင်နာစွာနဲ့ဘဲစူးစိုက်ပြီးတော့ကြည့်နေမိပါသည်။

မကြာမီမှာပင်နားထဲမှာအသံတခုကိုကြားရသည်၊ကျွန်တော်သည်မီးအိမ်မှမီးကိုမဗျာကသီနဲ့ငြိမ်းသတ်လိုက်ရပါသည်။ရန်သူကင်းလေယာဉ်ပျံဟုထင်ရသောလေယာဉ်ပျံမှာမြင့် မားစွာပင်ပျံသန်းဖြတ်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်သည်လေယာဉ်ပျံသံကိုမကြားရသောအခါတွင်စိတ်ကပိုပြီးပြင်းကာကျွန်တော့ငပဲကြီးမှာအရင်နဂိုထက်နှစ်ဆလောက်ကြီးလာသလားဟုထင်မိပါသည်။ကျွန်တော်သည်ချစ်ဇနီးအေးနဲ့စခမ်းသွားမဲ့အစားနော်လီနဲ့စခမ်းသွားချင်စိတ်များပေါက်လာပါသည်၊ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်ကမတော့ဘဲနော်လီအခန်းသို့လာမိပါသည်။တကြိမ်တုန်းကလိုဘဲနော်လီကိုနှိုးလိုက်သည်၊နော်လီမှာကဗျာကသီနဲ့ထလိုက်လာပါသည်။

ကျွန်တော်သည်နော်လီကိုအသာကလေးရေချိုးခန်းဆီသို့ပင်တွဲခေါ် လာမိပါသည်။ရေချိုးခန်းတွင်းကိုရောက်သောအခါမတော့ကျွန်တော်ကဆန္ဒပြင်းစွာနဲ့နော်လီ၏နှုတ်ခမ်းကိုစုတ်ယူလိုက်ပါသည်။ပြီးတော့နော်လီ၏နို့ကိုဆုပ်နယ်ပြီးကြယ်သီးတွေဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်၊နော်လီ၏နို့နှစ်လုံးမှာတော့အရင်ကနဲ့လုံးဝမတူတော့ဘဲကြီးထွားမာတောင့်ပြီးတော့ချွန်ထွက်နေသည်ကိုကျွန်တော်သတိထားမိပါသည်။

ကျွန်တော်သည်နော်ီကိုသေချာစွာထိုင်ခိုင်းပြီးလှဲချလိုက်ပါ၏၊ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်၏မာန်ဟုန်ပြင်းနေသောလိင်ချောင်းကြီးမှာမာတောင့်ပြီးတော့ထွားကြိုင်းပြီးလာပါသည်၊ကျွန်တော့စိတ်တွေတော့ပိုပြီးကြွရွလာပါ၏။

ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏မာပြီးတော့ကြွနေသောနို့ကိုနှယ်ပေးလိုက်သောအခါမတော့နော်လီမှာလူးလွန့်နေသည်၊အတန်ကြာတော့ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏နို့ကလေးကိုချေပေးလိုက်သောအခါမတော့၊

အဟင့်၊ နော်လီယားတယ်အကိုကြီးရယ်ရင်ထဲမှာတမျိုးကြီးဘဲ

ကျွန်တော်ကတော့ဘာမျှမပြောနော်လီ၏အဖုတ်ရှိရာကိုလက်ဝင်လိုက်သောအခါမတော့နောလီ၏ဖေါင်းကြွနေသောအဖုတ်မှာကျွန်တော်လက်မှာပြူးနေပါတော့၏၊ကျွန်တော်သည်ထိုအခါမတော့စိတ်ကိုမထိန်းသိမ်းနိုင်တော့ဘနော်လီ၏လုံခြည်ကိုချွတ်လိုက်ပြီးတော့နော်လီ၏ပေါင်ကိုကားထုတ်လိုက်ပါသည်။

ပြီးတော့ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏အဖုတ်ဝကိုအသာကလေးစမ်းကြည့်လိုက်သောအခါမတော့စိုစိုကလေးထွက်နေသောအရေကိုစမ်းမိပါသည်။နော်လီကတော့အသက်ပြင်းပြင်းကိုသာတရှူးရှူးနဲ့ရှူနေပါသည်။

ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏ဆန္ဒကိုသိလိုက်ရသည်နှင့်စိတ်ကိုလည်းမထိန်းသိမ်းနိုင်တော့သဖြင့်ကျွန်တော်၏သံမဏိငပဲကြီးကိုနော်လီ၏အဖုတ်ဝသို့တေ့ကာမြှုပ်သွင်းလိုက်သည်။ကျွန်တော်၏ဒစ်မှာနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းသို့မြှုပ်ဝင်သွားသည်နဲ့ကျွန်တော်ကလက်နှစ် ဆစ်ခန့်ထိုးသွင်းလိုက်ရာစွတ်ကနဲဝင်သွားပါသည်။

နော်လီခမျာတော့လူးလွန့်ပြီးတော့တဟင့်ဟင့်ဖြစ်နေရှာသည်၊ကျွန်တော်သည်လက်နှစ်ဆစ်မှတဖန်နောက်ထိုးလိုက်ရာအရည်များကြောင့်လက်နှစ်ဆစ်မျှတိုးကိုကျပ်ပြီးတော့ဝင်သွားပြန်သည်ထိုအချိန်အထိတော့နော်လီကအာသာပြင်းစွာနဲ့ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်ကနော်လီ၏ခံစားမှုကိုသိရပြီးသည်နဲ့ကျွန်တော်သည်ဝင်သလောက်ကိုအသာကလေးထိုးသွင်းဆွဲထုတ်လုပ်ပြီးတော့နောက်ပြီးနော်လီ၏နို့ကိုအားရပါးရဆွဲပြီးဆောင့်ထိုးသွင်းလိုက်သောအခါမတော့၊

အင့် အမေ

ဟူသောနော်လီ၏အသံတိုးတိုးကလေးများထွက်လာပြီးတော့ညိမ်သက်သွားပါသည်။ကျွန်တော်သည်အဆုံးထိမြှုပ်အောင်ဆောင့်ကစားနေမိသောအခါမတော့၊

ဖွတ် ဖတ် ဖွတ် ဖတ်

ဟူသောအသံကနော်လီ၏အဖုတ်ဆီမှမတိုးမကျယ်ကလေးပေါ် ထွက်လာပါတော့၏၊ ကျွန်တော်ကတော့ထိုအခါမတော့စိတ်လည်းပြင်းထန်နေတာမို့တအားပင်ဆောင့်ထိုနေမိပါသည်။

နော်လီကတော့ အင့် ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟူပြီးဖြစ်နေကာ

အင်း ကျွတ် ကျွတ် အကိုကြီးရယ်၊အကိုကြီးဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲဟင်၊အကိုကြီး ဟာကနော်လီရင်ဝကိုထိုဖေါက်လိုက်သလိုဘဲအကိုကြီးရဲ့

ဒါတွေပေါ့နောလီရဲ့ချစ်အရသာဆိုတာ၊ဒီအရသာတွေကြောင့်အကိုကြီးကနော်လီ့ကို ချစ်နေရတာ၊

နော်လီကလဲအကိုကြီးကိုချစ်တာပါဘဲအကိုကြီးရယ်

နော်လီကတော့ရမက်လေးတွေလျှံပြီးတော့ပြောရှာပါ၏။

ကျွန်တောကတော့ဆောင့်လိုက်နော်လီ၏နို့ကိုနယ်လိုက်နဲ့အလုပ်များနေပါသည်။ကျွန်တော်၏သံမဏိပေါ ကြီးမှာလည်းနော်လီ၏အဖုတ်တွင်းမှာမင်းမူပြီးတော့သရမ်းချင်တိုင်းသရမ်းနေပါတော့၏။

ကျွန်တော်ကလည်းချစ်ဇနီးအေးစီမံပေးထားသောဆေးတခိုးကြောင့်မီးကုန်ယမ်းကုန်ဘဲချနေမိပါတော့သ ည်၊ကျွန်တော်မှာဤတခါလိုးရသည်မှာဘယ်လိုဇိမ်မျိုးတွေ့ပြီးဘယ်လိုအရသာမျိုးဆိုတာကိုဖေါ်ပြလို့မရတော့ ဘဲခံစားနေရပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည်နော်လီ၏အဖုတ်တွင်းမှငပဲကိုဆွဲထုတ်ထိုသွင်းခြင်းအခါငါးဆယ် လောက်လုပ်လိုက်သောအခါမတော့နော်လီမှာ၊ အို အင့်ကျွတ်ကျွတ်ဟူသောအာမေဒိတ် သံလေးပင်ပေါ် ထွက်လာပြီးတော့တဟင်းဟင်းနဲ့ဖြစ်နေပါသည်။ပြီးတော့နော်လီ၏အ ဖုတ်အကွဲကြောင်းကလည်းကျွန်တော်၏ငပဲကြီးကိုညှပ်ထားပါသဖြင့်ကျွန်တော့မှာစိတ် ပြင်းလာပြီးတော့သုတ်ရေပင်ထွက်ခါနီးသွားပါသည်။

ထိုအခါမတော့ကျွန်တော်သည်ဖိပြီးဆောင့်လိုက်ပါသည်။နော်လီကတော့၊အို အင့် အဟင့်၊နဲ့ဖြစ်ပြီးနောက်ဆုံးကျွန်တော်သည်စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ၊အတင်းဆောင့် သွင်းပြီးလွှတ်ထုတ်လိုက်သောအခါမတော့ကျွန်တော်၏သုတ်ရေများပန်းထွက်ပြီးတော့ နော်လီခမျာကတော့လောကကြီးကိုမေ့သွားသလိုညိမ်သွားပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်နော်လီ၏အသဲနှလုံးကိုခိုက်အောင်ကျွန်တော်၏ငပဲကြီးကသရမ်းပြီးတော့အနိုင်ယူခဲ့ပြီမဟုတ် ပါလား၊ဒီလိုနဲ့ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာပါသည်။

ကျွန်တော်ကသတိရသောအခါမတော့ဝေးဝေးဆီကကြက်တွန်သံတခုကိုပင်ကြားရသည်။

နော်လီနော်လီ

ဟင်အကိုကြီးဘာလဲဟင်

ကဲနေရာပြန်ကြစို့

အော် အင်း နော်လီတို့နေချိုးခန်းထဲမှာနော်

ဟုတ်တယ်နော်လီရေချိုးခန်းထဲမှာ

နော်လီကညင်သာစွာသက်ပြင်းကိုချလိုက်ပါသည်။ပြီးတော့မှကျွန်တော်ကိုဖက်ခါ၊

ဒီလိုအချစ်အရသာမျိုးကိုနော်လီဘယ်တော့မှခံစားရအုံးမှာလဲအကိုကြီးရယ်၊အခုလေ နော်လီအသဲနှလုံးတွေဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိတော့ဘူးအကိုကြီးလိုလဲသိပ်ချစ်တာဘဲ

အကိုကြီးလဲနော်လီကိုချစ်ပါတယ်ကွယ်အချစ်အချိန်အရဖြစ်လာရမှာပေါ့နော်လီဘာမှမပူပါနဲ့

နော်လီကိုပြစ်မသွားပါနဲ့နော်အကိုကြီး

စိတ်ချနော်လီအကိုကြီးနော်လီကိုဘယ်တော့မှလဲမမေ့ဘူးမပြစ်ရက်ဘူးဒါလင်ရယ် ကျွန်တော်ကတော့ဒီလိုပင်နော်လီအားနှစ်သိမ့်မှုပေးလိုက်ရပါတော့၏နော်လီကတော့အလွန်ပင်ကြေနပ်စွာနဲ့နေပါသည်။

ပြီးတော့ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကိုယ့်နေရာသို့ပြန်ကြသည်။နော်လီကိုသူ့အခန်းသို့ပို့ခဲ့သည်။ကျွန်တော်သည်အခန်းသို့ရောက်သောအခါအေးသည်အိပ်မောကျနေတုန်းပင်ဖြစ်သည်၊ကျွန်တော်ကတော့အိပ်မရသည်နဲ့မှိန်းနေမိပါသည်။

ထိုအချိန်မှာဘဲအေးကနိုးပြီးလူပ်ရှားလာကာကျွန်တော်ကိုအတင်းဖက်ပါသည်။ပြီးတော့ကျွန်တော့ပါးကလေးအားမသိမသာကလေးနမ်းပါသည်။ပြီးတော့အေးရဲ့လက်ကကျွန်တော့လုံချည်ပေါ် သို့ရောက်လာပြီးခွေပျော့နေသောငပဲကိုစမ်းပွတ်နေလေသည်။ပြီးတော့

မောင် တိုးတိုးကလေးခေါ် ပါသည်။

ဟင်

ကျွန်တော်ကတိုးတိုးကလေးပင်ပြန်ထူးလိုက်ပါသည်၊ထိုအခါမတော့အေးသည်ကျွန် တော့ငပဲကိုကလိကာ

မောင်ဘာဖြစ်နေသလဲဟင်

မသိဘူးအေးရဲ့အားဆေးစားကာမှမလာတော့ဘူး

ဟင် များသွားသလားမသိဘူး

ထင်တာဘဲအေးရဲ့

ကျွန်တော်ကတော့ဤမျှသာပြောလိုက်ပါသည်၊တကယ်တော့ကျွန်တော်၏လိမ်ပြောမှုကိုအေးကတော့သိရှိမည်မဟုတ်၊ကျွန်တော်ငပဲမှာဆေးတံခိုးကြောင့်နော်လီ၏နှင့်မီးကုန်ယမ်းကုန်သရမ်းပြီးပါပြီမဟုတ်ပါလား။

နားဦးစို့

ပက်လက်စင်း

ယောက်ျားသည်ပက်လက်စင်းစင်းအိပ်လျက်ရှိသောမိန်းမ၏ပေါင်ရင်းပေါ် တွင်ဖင်ချ၍ခြေများကိုမိန်းမ၏ပေါင်အပြင်ဘက်ဘေးခွဲချ၍ထိုင်ပြီးမိမိလိင်ချောင်းကိုဆွဲသွင်းစပ်ယှက်ရသည်၊

ယောက်ျားမှာ၄င်း၏ထောင်၍ထားသောဒူးပေါ် ၌လက်များကိုသက်သာစွာတင်လိုပတင်ထားနိုင်ပေသည်။လက်ယာဘက်ဒူးမှာကားခတ်ညွှတ်ညွှတ်ပြုထားနိုင်သည်၊အောက်သို့လည်းမုဆိုးထိုင်သဘောမျိုးခဲ့သို့ချထားနိုင်ပေ၏။

အထက်ဖေါ်ပြပါနည်းများမှာ ရှေးအခါကစပ်ယှက်ကြသောနည်းပေါင်းများစွာတို့အနက်မှပဋိသန္ဓေတည်ရန်နှင့်ကာမအရသာရှိမှုအတွက်အသေချာဆုံးဟုရှေးရှေးသောကာမပညာရှိများရွေးချယ်ထားခဲ့သောနည်းများဖြစ်၍အောက်ဖေါ်ပြရာပါနည်းများမှာကားခေတ်ပေါ် နည်းများဖြစ်ပေသည်။ရှေးခေတ်နှင့်ယခုခေတ်တူညီသောနည်းများကိုနည်းမှန်နည်း ကောင်းများဟုယူဆသင့်ပေသည်။